Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Thomae Aquinatis quaestiones de ueritate - Cod. Aug. perg. 86

Thomas <von Aquin, Heiliger>

[S.l.], [14. Jahrh.]

Q. X

urn:nbn:de:bsz:31-63636

Visual Library

lia sunt ꝑfecte ⁊ spiritualiter agunt. Quo fit
spiritualia. nō mīs spiritaliter agunt. vni cuiuslibet
angelus magis unum et melius nullo modo fit ac
cō spiritualiter melius ipsius nullo modo proprio
in hēt ad istum ⁊ ideo cum locutus sit opō i
ellō ipsius iuxta fiat ad eam ppinquitatem
vel distantia loci ⁊ sic equalitē appropinquat
vel remotio. angelus in loco cōdiuis.

Ad primum g dō q accessus ille ⁊ recessus
nō ē mutilitudo f locum. sed f ordinē
ad alterum. Ad secundum dō q angelus
ē vbi agitur. melius ē de opōne q ē ali
q corpus agit q modem opō spiritualē
corporis cum mq determinatur locō q
angelus nō ē tal opō ⁊ ideo nō sequitur.

Ad
tertium dō q clamor ille quo semper vnus clam
asse dicitur designat magnitudinem eorum q
loquuntur. f vnitatem ceteris ⁊ ceteris
pdicatis dicentes sed ⁊c.

Ad tertium dō q
angelus ad q fit locutio. sit deum nō tra
bit aliquē alcquitur. sed ipsum quasi po
nes se vt ⁊ alium angelum ⁊ locutōm eius
agnoscat. vel ex ponē aliq medium parte
secretur aliquid ab illo malēm.

Ad quartum
dō q angelus loqt de ogne naturali diuy p
f ⁊ sic nō possit agnoscere q hic agitur
ex natura glie ea agnoscentur inter
esse dicit. g. m mot exponēs illud ioh.
Si eum nolles filii eius singularis
nō intelligere. sed angelus ex naturalem
agnoscunt magis. elevatum q dic vel nō
f sile de angelo ⁊ ratio verum nō angelus

Sed primo qr utrum possit alter
vni angelus possit alium f aliquē
loqui. m q alium eius locutōm nō per
piant ⁊ ut q nō ad locutōm mēb aliud
requiritur q species intelligibilis ⁊ oīs
sio ad alterum. ipse illa ⁊ oīsio sic ag
nosceretur in vno angelo ita ab alio. q
locutio vnius angeli equalit ad omnis
pertinet.

Ad secundum mihi vnus
angelus ad os angelos loquitur sicut g e
ab angelis agnoscit locutō in qua qui
quis angelus qui loquitur eadem vōce
agnoscit locutōm qua idem angelis
alius loqtur.

Ad quartum mirentur ali
q angelis papit species eius qua intu
lit ⁊ loquitur. et angeli semper intu
entur. ergo vni angelus nō agnoscit
locutōm alterius sicut alter loquat.

Ad sextum loquitur equalit ad
dicitur abundē. sed ei equalit appropinquat
nisi sit de facto ergo audientis. ut

potest fide fiat mandum. et qtiz alius
angelus ē ppinquior angelo loquēnti q
ille ad q loquitur f ordinem natur
nl ⁊ f locum. ergo nō solum audit
ab eo ad q loquitur.

Et hō mi deus
ut dic q nō aliquid possimus q angeli
nō possunt. et nonnō pt. ocepcum
cordis sin alter mirmare. ita q alia ab
solutum remanet ergo ⁊ angelo pt al
q loqui sicut q a baliquo alio percipitur.

Ad
secundo dō q sic exposita pt erit ipso ogtō
vnus angeli ni magnitudīn alicuius ueni
pmodū cuiusdā spiritual locutōmis q ā
gelus sit uiatu aliquis nō solum f
se ipm. sed ⁊ mordine ad alium ⁊ h fit
f ppiam nolitatem angeli loqitur ea
q q fit uolūtatis nō ex q eodem nō
se ivatur ad omnis. sed f mod anolitate
pfectū ⁊ ideo locutō pdcā nō equalit se hē
bit ad omnis angelos. sed f q uolūtas
angeli loqntes deriabit. vnū si angelus
fiat f ppiam uolūtatem uiatu ali
cuius spēi f mittem in ordine ad u
num tū angelū pertinet ab illo
vno tū eius loqtes sicut mordine ad
primes pertinet apibz.

Ad primū
g dō q in locutōe nō requiritur ora
tio. vel directō quasi ogitura. sed quasi
agnitōn facies vni erit ipso q unus
angelus ad alterum ostitur. illa oratio
fiat eius agnosce alterius angeli ag
nitōn.

Ad f dō q magnitudo ē vnus
intrus quo ad omnis mi loquitur. et
wsp̄ in sit tot mir quot sunt oratio
nes ad omnis vni vnūmiz agnoscit
f uiatū ad se stū.

Ad tertium dō q quis
vnus angelus altīn intuetur si tū ex
q spem pter ea atti ad cognitat indeat
nisi ille angelus citatur ad eum.

Ad
tertium dō q locutio vāana f moner ad
dicum aude que ē pnūtiatrem natu
re. q impelendo actem. nis ad actem
f. nō nō ē in locutōe angeli. ut dicū
ē. et tertium depend ex uolūtate an
geli loqntis.

Ad vi dēmēte magna ē
Questio ē dēm. ymago vtrū nēs
Que magna ē ymago pter ē mea ymago
go trinitatis ⁊ primo qr utrū mens
pter ē mea ymago trinitatis sicut ceū
aīe. vel aliqua pō eius ⁊ ut exist ipsū
ēcia aīe q angelis dicit. vi dēm. q
mēs ⁊ spe. nō relatīe dicūr. sed ceū dēmūr
nō n ceū aīe ergo mēs ē ipsa ceū aīe

ergo mens est ipsa essentia anime. Item potentia divisa ge
neralis potentia anime non invenitur nisi in essentia
sed appetitivum et intellectivum sunt divise potentie
anime ponuntur in tertio de anima. Item generalis divi
sa potentia anime contra vegetativum sensitivum appe
titivum motivum secundum locum et intellectivum, cum
ergo mens comprehendat intra se appetitivum
et intellectivum que in anima ponuntur ut augustinus
intelligentia et voluntas, non videtur quod mens
aliqua potentia. Sed ipsa essentia anime. Item augustinus
x. de civitate dei dicit quod nos sumus ad ymagi
nem dei in quantum sumus, novimus, nos esse
et amamus. Item in x. de trinitate
assignat ymaginem dei in nobis secundum noti
am mentem cum ergo amare sit actus a
mentis et nosse sit actus notitie ut
quod esse sit actus mentis. Sed esse est actus essen
tie, mens est ipsa essentia anime. Item eadem ratione
invenitur mens in angelo et in nobis. Sed ipsa
essentia angeli est mens eius. Unde dionysius frequenter
nominat angelos divinas intellectuales
intellectuales mentes ergo et mens nostra
est ipsa essentia anime. Item augustinus dicit in x. de trinitate
quod memoria intelligentia et voluntas sunt u
na mens una essentia una vita, ergo sicut vi
ta ad essentiam pertinet ita et mens. Item animus
non potest esse principium essentialis distinctionis
mens. Sed nos essentialiter distinguimur a brutis
nisi quod habemus mentem, ergo mens non est aliqu
a actus. Sed potentia anime est proprietas eius secundum anima
est de genere accidentis, ergo mens non
potest sed est ipsa essentia anime. Item abunda potentia non
egreditur divisa actus secundum speciem. Sed a mente
egrediuntur divisi actus secundum speciem, scilicet me
morari intelligere velle ut patet per augustinum. Ergo
mens non est aliqua potentia anime, sed ipsa essentia eius.
Item nulla potentia non est subiectum alterius potentie. Sed mens
est ymaginis subiectum que consistit in tribus potentiis.
Sed mens est ymaginis subiectum que consistit in tri
bus potentiis. Ergo mens non est potentia, sed ipsa
essentia anime. Item nulla potentia comprehendit in se plures
potentias. Sed mens comprehendit intelligentiam et vo
luntatem, ergo non est potentia sed essentia. Item essentia
non habet alias partes in suis potentias.
Sed mens est quedam anime superior ut augustinus
dicit in libro de trinitate, ergo mens est potentia anime.
Item essentia anime communis est omnibus potentiis. Quod
est in ea radicantur. Sed mens non est communis
omnibus potentiis quod dividitur contra sensualitatem ergo
mens non est ipsa essentia anime. Item in mente anime
non est aliquid pessimum vel infimum. Sed in men
te est supremum et infimum dividitur enim augustinus
in superiorem et inferiorem rationem ergo

mens est potentia anime non essentia. Item essentia anime est princi
pium vivendi. Sed intelligendi ergo mens
non est ipsa essentia anime. Sed potentia eius. Item sicut
non ponitur de memoria intelligentia et vo
luntate quod sit mens essentia anime sic mens que continens
non est essentia anime. Item augustinus in libro de
trinitate anima non est ad ymaginem secundum se totam
sed secundum aliquid sui est ad ymaginem secundum
totum ergo mens non nominat totam animam
aliquid anime. Item nomen mentis ex eo quod in eo
ne supremum esse nominat. Sed memoria designat
aliquam potentiam anime ergo et mens et non essentiam.
Solutio. Dicendum quod nomen mentis assumitur a mensu
ra quod ut ubique in unoquoque genere mensura dicitur pro
eo quod est minimum et principium prima ut in genere
ut patet in x. metaphysice et ideo nomen mentis sic no
minat in anima sicut et nomen mentis solum
intellectus solum. Intellectus accipit cognitionem
de rebus in mensurando eas quasi ad sua
principia intellectus ut ... designatur
... ad potentiam anime designat ...
... essentiam potentiam ut patet per philosophum
... quod ignoramus ...
... intellectum ...
... ad ...
... potentiam ...
... in ...
... potentie ...
... debeat designari ...
designetur ... potentie ...
... in ...
... essentia ...
... ad ...
... potentia ...
... anime ...
... ipsa nam est essentie tali potentia quod est ...
... ergo quod mens ...
... altissimum ...
... ymago ...
... ad ...
... potentia ...
... nominat potentiam anime et non essentiam
... nominat essentiam ... essentia potentiam dicitur
... absolutum dicitur
... relative dicitur sic mens dicitur
... notitiam ... inquantum ... proportionem ...

ad se ipsam reflectitur ipsa uo·mens di ab
solute·ul' pri dicit eminent accipitur·q·
ab aug·s·q·ugt cum aie sil· cum tribus po
te· ¶ ad·ii·dd q·gia pon aie distinguit
dupli· uno modo extra obi ol· alio modo ex
tra sibi sui extra moi agendi·q·m idem re
dit sicut distinguantur extra obi sic in
ueniuntur·v· pon aie gria supra eminen
sia distinguantur extra sibi ul' moda
gendi sic sunt ch gria pon aie·s· ue gion
mui sensitiui et intellectiui opo·u·aie
triplic· pot se hie ad mariam uno modo
ita q· mod natural' acdnis operationum
mium actui principui e po mutua
ciuis actus exercitium qualitatibus ac
tiuus et passiuus sicut alie actones mari
ales alio modo ita q· opo aie non pertingit
ad ipsam mariam·q·i sdlm ad matre
oddnes sicut machin porte ac sensitie
uisentiu·n·recipitur species sui maria·q·
ni cum matre oddnis ratio modi·q·
opo aie extendit ad mariam et me oddnis
tie e ps aie intellectiua fit ita oddnis pon
aie principaliter ostingit aliquos dnas
pon aie ad in uicem operant in idem·l·
distinguuntur reducantur si·n· apperti
nus sensibilis et intellectual' quie non distinc
osidentur f ordinie ad obiu sic reducitur
in unu genus·q·uerum obiu e tomi
sino osidetur·quium ad mod agendi sic
reducuntur in modo gria·q·apperinus
inferior reducuntur in genus sensitiui ap
perinus vo superior genus intellectiui
sicut f apprehendit sui obiu sui dd mu
mariali·i·pur·s·e inc et mie sic et appe
rinus sensibilis in sui obiu ktur in do
nu·f·principale apperinus vo superior in
in obiu intellectiu sic quium ad mod
agendi·nf nolitus adgenus intellectui
reducitur in mod·q·actones pueni
er dispone agentis·q·quito fitur agere
perfectius cito e cito acto perfecto et oio
si osideremur ut pot f·q·egdinem abecei
aie e que e sibi con nolitus in ordinem
in eadem ordinatione ai intellectiua·q·
apperinus mi·q·in mirabili in ocu
pitabilem dinitatem et ro mee propter
de nolitatem intellectui abi eo·q·sit aie
ceii inquirum·s·notat q·dam gemo
pon aie in sinistre intelligentiae·q·pre
di omis ille potentie f mium actiu oio
amaria et oecomia in reducuntur ¶ ad
in·dd·q·ab aug·talus sicut principes

eminentie mi·oie mihi placet assignatur
acco·q·una illaq· assignationi alii
ta respondeat sicut pri·q·aug·assignat
ymaginem trinitatis f memoriam
intelligentiam et voluntatem f memoriam
intelligentiam et voluntatem f mis nolun
tas et amor sibi in mutem correspondent
et notitia et intellectua non tri·o·q·
mes cor respondent memorie cum
mens omnium ordinat q· intellectua assig
cdo dur sile et illa assignatio aug·q·
ord mutat e alio aduatu pmissi vi
no·o·q·si amare amori respondeat et
nosse notitie q·ce q·ndeat illu sicut p
actus eius inquirum e mes ¶ ad·iii·
dd·q·angli dur mentes no·q·ipsa mes
sii intellec angli sic ems ceii pnt in
alies angli sic ems ceii pnt intellec et
mens pon notat·ex·q·m·aliud in
deprehenis aie missi q·sit mente o·ren
dum·vii totalis sic mens aie vo mes ad
ingenium aliie pos que sibimet non ordi
dinatur ergo q·e actus exponit·s·secun
dum intrinsecum potentie vii non tri·pot di
q·aia ce mes sic angelis ¶ ad·iv·dd·q·
mie addit sicut ce intelligere sicut mie
ad·ii·q·q·ymago dei maligno mentis
o·q·ad distinguum genus pfectius p
uetur quo enim ma tendere pot·vii si iuat
ce tui sicut lapides et ce mie sue vla
te et bruta non salnantur mis id pma
gnis rom·ut enim ma sic minor et in
telligent intellectu·p·fectissime f genus
formae ceii ibi attributis et no·q·
massignatio pinagines mes loci
dnie ceii tri·ii vo triad sicut memo
ria et voluntas tenen locum tum pon
et no aug·istu assertur illa que requirit
ad ymaginem nisi tum·ai dicere q·me
moria intellectus et voluntas sicut unu
ma unum vna mes vna ceii nec tri
ei q·ex po maia dicitur·f mes et in
quo et ceii·q·nd e idem mod ce in
ne intelligere sicut pnte dur tri·v·tu
na ceii inquisitus abuna ceii sicut p
ecdine una unum inquirum ad mii
genus sicut pnt vna mes inquir
tum si una inter apprehendum·in·
pres si vero sic in sui andirus q·ipse
dimitur si pre aie sensitiua ¶ ad
vi·dd·q·f·phin in·pm·mecti·q·sibales
rei die sicut nob ignotis loci ca
nu dum diffinientes aliis

[illegible] quia artificia designantur. sicut
notificantur effectus. ut ipsum effectus non
sunt etiam visibilia. quia et quia obiectum
alii non sunt a sensu. prius notari
potest. et prius notari quam ante esse. sed a
quo nil potest fieri. sicut et de rone. vel de
eo. quod est in intellectu. Ad. vii. dicit. quod sicut
ps alie structure non est una quidam pos
set omnia particulares pos quasi ipsa com
prehenduntur. et quidem quod totum
posset comprehendi ab ipsis pos quasi
partes. tamen et nos. non est una quidam pos
set memoriam intelligam. et nolum
tem. et quidam totum posse comprehendere
per ea sicut et nos dicimus quod sit pos fun
dendi domus comprehenditur pos dolandi
lapides. et erigendi erigendi parietes
sicut dicitur. Ad. viii. dicit quod nec non
naturam intelligam. et nolumus tem
tem. et magis sic totum ad partes prius
intes possit quam notari sicut simul
mente pecii nec et quod habet nam est pos
dicit pos sic notabitur illam pos.

Ad. ix. quod una pos particularis non com
prehendit sic plures. et nec plures
simul. quia quidam pos comprehendi plures
in partes sicut si una pars corporis plus
organum comprehenditur. ut digitum si
mam. [illegible]

Sed ad intellectum memoria.

Quare sit memoria. et. pri. quod
ang. prius dicit quod est vse nos. et hanc
res non pertinet ad mente memoria
nos habemus solo. et. ut pri ang. r.
ergo re. Ad. ii. pos in capitulo de
memoria et intellectu dicit quod memo
nos est intellectum. et prius secundum eum
ergo mens sit idem quod intellectus. ut ex
pedis pri. et quod memo non sit in mente
Ad intellectum et omnia quod ad intellectum pertinent
abstrahuntur. abstrahit et memo. vo si
abstrahitur omnino nam de ratione
rei prius. et primum memo. nam pri
ma est. ut dicit. quod memo non per
tinet ad intellectum. Ad. iii. cum
memo omnia intelligam aliquid quod non apprehendimus
actu vbica primum memo
et quibus differunt apprehendere et memo
intellectu. et non differunt. et potest
sensu pos. et. ii. videtur dicere posset
et organo cibi [illegible] et de
[illegible] apprehendere intellectus autem
non utuntur organo corporali. vii. et

nec retinentur nisi intelligibilia. sic et
et actu intelligentur ergo memo non
intellectu sit in mente. Ad. iv. quod non memo
ratur primum et apud se aliquid retinetur. et
aliquid aliqua species retinetur a sensibus a
quibus omnia nata egredi oriuntur quas
retinere possit et ad ymaginem sit ergo
memo sit pos ymaginis non nisi et possit
esse in mente mea. Ad. v. mos et et ad ymagi
nem dei [illegible] nidum. et memo sit sur
nidum et. ut memo eor. quod indicat sapi
dens et esse sine tempus ergo et
Ad. vi. si memo esset pos mentis species intelli
gibiles in pri mente asservantur sicut et
nutrit in mente angli. et angis et
intendo se ad species quas hic pecies sed
intelligere ergo et mes et intendo se ad
ipsas species retinetis intra posse intelli
sit et et ad sanctissimam oriretur et mag
fecit aliter et sim et libr. cum aliquis
sciam mysteria scire se et organo y
maginari intrinsis vel memoriae
actum esse non pt et non est simul et
actu intelligere posse non intendo se ad pos
quod organum intuitur. vii. in memo non est
mente. Ad. viii. pos dicit in. ii. de anima quod
et omni specie preter et non tota intelligen
loci et et et fuere oriretur intra cum et
fuere species ad memoriam pertinet ut et
intellectu sit memo. Ad. ix. illud et equalis
se hec ad omne tpe non oritur ad aliquem
tempus particulare. et si memo est ipse amp
tem et equalitate se hec ad omne tpe. ut dicit
ang. ii. de trinitate. et ut pdicit intelligi
quin ipsum nosse memoriae et oblivionis
et ergo memo non oritur ad tpe praesens
et et et ad intellectum primum. Ad. x. memo
ipse attribuendo est pertinere. et intellectus si
dicitur et pstringuntur. et pertinere intellectus
et prius formam et esse est intellectus non
nisi finite finitum esse et et ut pri. et de
anima ergo memo ipse legitimo ad intel
lectum primum pt. Ad. xi. sic memo est
pertinere ad prudentia. et intellectus et
prudentia est ipse intellectus ipse ac
cipiendo. et eadem res et memo. et et
et memo et eadem usum loquendi amp
tum prudentia pertinere cognoscere et pertinet
ut pertinet est eius autem est cognoscere
et et plenus ut sit per nisi hic et
et sic et. ii. intellectus non cognoscere singular
ut est. et eadem et dicit. ibi. et alibi
ut et primum non intelligam est hic homo

ut pad'me hm ĉ intellēs agnoscit p'ēs
ĉ p'ritum nō mgitum ĉ nūc ĉ h' p'ritū
vī cum memō ĉ ppam suam attrpō
m ut spiciat ad id q' ĉ p'ritum ut spectū
h' nūc q' memō quē leg'do nō ĉ mpte
intellēta. sz sentiūt mātū ut phs plat
sz q' intellēs nō solum intellit intelli
gibile. sz ĉ intellit se intelligēte tale intel
ligibile ō nomē memorie p'ēt extendi
ad notitiam quia si nō agnoscitur q
obiū ut mp'ritē nō p'ēd agnoscitur
tū obiū de quo ĉ p'ius ĉ notitia hīēnī
qūtum ad' sit se eam p'ius habuisse ĉ sic
omīs notitia ī mgitum aliquo sat
se eam p'ius habuisse ĉ sic omīs notitia
nō de nouo accepta p'ōt dici memō.
sz h' ōtingit dup' vno mō qū obliuio
s' notitiam habitum. nō ĉ intrisca. sz
extrinsca alio modo mō qū ĉ intrisca ĉ sicut
p'ius dereliquit p'ritū ĉ mag' ppe ad id
in memō attingit ut si dicamus illū
verbū memoriam q' p'ius habitualē ag
nouisset. nō a' mātū ĉ sic. memō
ĉ mpte intellectua. nūc mē ĉ h' mō ut
aug' accipe memoriā ponēs eam p'
tem ymaginis ut. n. de illud q' habitu
ale quīte teneat ut mātū nō p'ōt
ac' memoriā p'ritū quō q' h' possit ōti
gē ad ūsū dnū mode p'ritū amittēs. n. v.
de natura habit' potest q' h' nō ōtingit q'
aliq habitualē teneat notitiam alicuius rei
f' actu nō obliuiscat ex h' q' aliqne spēs ac
tu nō ōf nemqnē mpte intellectua. sz
ut' q' spēs actu nō obliuiscat nō possit
ōfuari nisi mpte sentētia. ut quātum ad
ymaginē q' sit ĉ clesaur' summa alea
in accipitre. ut quātum ad memoriam
quātum ad intentōes p'ticulares nō accep
tas a sensibus in intellectu nō p'manet
spēs aliqū actu obliuiscitur post obliuionem
nō eo actu. nūc ĉ desinit. vnū qū tū
ut obliuiscat aliq' ex q' spēs de nouo fiu
ant in intellectu possibilem ab intellectu a
gente. necessē sequitur sīpēr aliqtus
de nouo discitur quē p'ius sciuit. q'
oportet cum p'ius addiscere. ut in ētre sic
a principio. q' intellectus ĉ nō eo quidam ī
tus p' q' fingimus se omnia ad intellēm a
gentem. in ē ab eo spēs effluentes tra
hat q' p'ius ignorabat ĉ h' ūnus sic
in nobis. sūt hanc opinionē memō. nec ē
in mente f' retinēt aliquas res. si p'
sistentem ac ad accipiēdū dono. sz ista

opinio nō ēt rōnabilis primo q' cum
intellectus possibilis sit habitualis na
tē q' sit dr q' spēs in eo recepta habitua
reapiatur. vī mag' possit in eo ofuari
spēs f' mpte sentētia. so. q' agens intellī
gēs equalē sēt ad intellēctū spēs ofuantes
omīs sūs. vt sit intellēctū possibili nō of
naretur aliq spēs. sz sola h' illūmīs omnē
di se ad intellēm agentem equalē remane
ret. nō h' illūs ad q' omnis intelligibile ĉ im
ex h' q' homo addiscit vnam scīam in ma
gis statet illam f' alias. h' ĉ er
p'ter f' ūnum ĉ sūc p'ri intellēctū de ātā qn
omedat antiquos deb' q' posuerūt ātam
ē locum spēr qūtum ad intellēctum
p'tem nō alii dicūt q' spēs intelligibiles
intellēctū possibili remanēt post actualē
obliuionē ĉ h' ordinatē ĉ h' ūnus scīe
q' h' nūs qua nēs unī retinēt p'ēt spēs i
telligibiles post actualem obliuionē
memoria dicitur h' mag' accedit ad ppā
sīgnū memoriae. ad p'mū s' dd q' nūc
memoria ā cōis ĉ nob' h' ūnus ĉ illa in qua
ofuantur p'ticulares intentiones. sz h' nō
ĉ mātū. sz illa cui in qua ofuantur spēs
intelligibiles. ad s' dd q' p'ēd loquitur
de memō q' ĉ p'ritū p'ritē relatū ad h' nūc
mgitū ĉ h' sic nō ĉ in mātū. ad. m.
p'ēs p'idem. ad. m. dd q' intellēctū pos
sibili actu dicit' apprehendē ĉ retinē nō ex
h' q' spēs sit in eo aliquo nō ōtīnē. sz in
telligibilī tū. nec tū sequitur q' sp' intel
ligatur p' illam spēm. sz solum q' intel
lectus possibilis p'fecte sit mātū respec
tū illius spēi. q' nō ĉ p'fecte mātū ex
quodlibet medio ut p'ritū p'ōnī ĉ p'ritū
actū. ubī ĉ habitualē ognoscēdo. de h' nō ōf
nicōnio reduātur in mātū p'fectum p'ū
tūntem. que p' aut ĉ modū omīs unīs.
ad. v. dd. q' ūtens ĉ ad ymaginē p'ēt
ĉ q' fiat in dnū. ut se ipsam ipsā. a' ĉ sibi
p'sens. sīl' dens aliq' aliq spēs ascendēs
actu ātam. ĉ ipsa ca nēs nō dicit ĉ vnū ne
mō. ātū ĉ h' q' ad actū. vt. sz h' q'
ĉ potest ēt. ad. vi. p'cedēs. ad. vii.
dd q' nūla p'ōt p'ēt aliquid ognoscē nomen
tendo se ad ob'ūm sīmū sic multis nēs
ognoscit. nisi ōtīndo se ad alterum. vī
cum fantasmata se habūt si nō ad intellēctū
possibilem sic sentētia ad q'. ut p'
phs. ut. m. de ātā. f' aliq' spēm intelligi
bilem apō se habēt nēs ei actū ad obliuiscī f'

illam spēm ut ad fantas

... sicut intellectus non potentia memorie ... ad actum considerandi autem quod accipiatur habitualiter quod possit accipere sicut ... et demonstratio quorum intellectus ... sensitiva. Ad primum ergo quod intellectus ... sicut vivere ... intellectus sicut memoria ... quod ... secundum Augustinum ... memoria potest esse de presentibus ... ergo non tamen potest dici memoria ... aliquid presens ad memoriam ... ut aliquis sui oblivisci ... memoriam ... de se ipso quod ... non ... intellectus cognoscit ... formare ... intellectus ... ad presentiam applicatur media ... et sic predicant ... media ... memoriam ...

Tertio queritur utrum memoria et intelligentia distinguantur ab intelligentia sicut potentia a potentia. Et videtur quod non distinguantur potentie sicut distinguuntur actus. Sed intellectus possibilis et memorie ... eadem actus ... secundum Augustinum memorie ... intellectum possibilem ... memoria non distinguitur ab intelligentia sicut potentia a potentia. Preterea ad non ... differentiam temporis ... intellectus ... abstrahit ab hic et nunc. Sed memoria non ... differentiam temporis ... secundum Augustinum ... memoria ... preteritorum et futurorum. Ergo memoria ab intelligentia non distinguitur. Preterea intelligentia accipitur dupliciter secundum Augustinum ... de Trinitate: uno modo prout dicitur intelligere id quod actu consideramus, alio modo prout dicitur intelligere ... cogitamus ... intelligentia ... actu cogitat ... intellectus ... potentia ... sic non distinguitur ... non ... memoria ... distinguitur. Sed ad memoriam pertinet ... secundum Augustinum ... de Trinitate ubi sic dicit: ... ad interiorem hominem ... memoriam qua sui meminit et intelligentiam qua se intelligit et voluntatem qua se diligit ...

tria ... sicut cogitentur ... quod ymago trinitatis ad solam memoriam pertinet. Ergo intelligentia a memoria nullo modo distinguitur sicut potentia a potentia. Preterea ... intelligentia ... quedam potentia ... anime ... intelligere et sic est intelligentia ... intelligere ... cogitatio distinguitur a memoria sicut potentia a potentia. Contra eiusdem potentie est habitus ... intelligere non cogitando et intelligere ... cogitando ... ergo ad eandem potentiam pertinet intelligere non cogitando et intelligere cogitando ... intelligentia a memoria sicut potentia a potentia. Preterea ... intelligentia ... non invenitur alia potentia ... cognoscitiva et memoria ... intelligentia et cognoscitiva ... ergo memoria non est alia potentia ab intelligentia. Sed ... secundum Augustinum ... ymaginem ... ad intellectum ... anima ... ymago ... memoria et intelligentia ... ergo ... tria sint tres potentie distincte. Preterea si ista tria non sint tres potentie ... actus ... intelligere ... ista tria non ... Augustinum ... memoria ... equalitas ... representatur ... actum ... equalitas ... plura ... actus ... potentie sint plures habitus ... ergo non ... Ad hoc dicendum quod Augustinus dupliciter assignat ... notitiam ... ut patet ... de Trinitate ... tria que sunt memoria intelligentia et voluntas ... ymago ... assignat duplicem ... uno modo secundum ... alio modo ... anima ... memoria intelligentia ... actu ... media ... ergo ... Augustinus ... memoria intelligentia voluntas ... memoria ... habitualem notitiam ...

intellectua vero actualem cognitionem excludit notitia precedentem noluntas vero actualem nolentis memoriam excludit precedentem. Et ubi pri exposuit et ipse dixit quod in memoria decimo sic dicens quod ibi fuisse habitus de cognitione non precognitionis quod ad intellectum generis primum linguam inter pecus illo primago istum agnoscitur memoriam intellectu et voluntate nunc est in medio intellectuam qua intelligimus cognitores et eam nolumus tenere quistam plenam penitus quod nigrum primagine vero est memoriam intentionem et qui assignat fuisse et post sic autem assignat primagine cumulante maiam in quo dicitur quod ad ii. ca. mens notitia amor ut inde notet potest notitia ideo et amor habitus mea cumulet sic posunt notitiam in poise potuisse intellectuam habitualem intellectu. n. habitualem actu pri pri ut pri ergo quod dicit primo dicitur intellectu recte possimus die iste intuitus non ut quidem intuitam si nunc non omnem intellectum quem non cognitum intellectu ideo nunc goome cognitum habuit n. nunc cogitat abstinda et quod apparet istum sententia sic habuit assignata ergo si dicto quod stat notitia et amor habitualem accepta ad memoriam tunc pertinet ut pri pri intellectum eius dicit in obiectio inducta dicit quod actus stat in primitus indicatur sic certus meus id est pri facta intellectu quae est memoria intellectuam et voluntate actualem post originalem inuenit in potentiae quas anima post memoria illo intelligere actualem et nelle ut primum amor inducta pri sic primago accidunt est post non tu si non quod memoria possit cognoscere aliquo post primo tuam id est primo distinctum primo quod et primo de distinctione post non tu. Si solum primo per intellectum memoria intellectu sensitiva quod stimat ad presens intelligere et presens. vii. si dolent

fieri in primum requiritur aliqua alia oriritur quod ipse est melior tu et si memoria non stat potentiae distincta ab intellectu primo intellectu sunt pro. vii. intellectum in unum maia et quidquid ipsa post primo quae et intellectus habet instrumentum ad distinctum et ad tenendum notitiam aliquam habitualem et ad quidquid illud actualem sic et angustia dicitur idem idem intellectum assimilatum instrumentum ad distinctum. Ad primum est dicendum quod spiritus memoria potest et intellectu non sit alia post ab intellectu possibili distinctum tu intellectum possibilem et memoriam intellectum et distinctum et instrumentum ad distinctum ut exercens pri. Et illi dicit ad. iii. secundum. Ad secundum dicendum quod augustinus ibi loquitur de imaginem in mente maia non secundum intentionem quae qui actu intuitur et intelligendo eam. Ad. i. dicendum quod ipsa est maia imago intuitus aliquo non. Si non est secundum intuitionem. Ad. iii. dicendum quod intellectum et actum pertinet equalitas et quia ipsa antur ad unum obiectum et sic imago intuitus intellectum maia. et quia intuitus et intellectum et cognoscere et intellectum et actum intuitus meis equalitas non quidem secundum naturae quia alterius modi est ad opus habitus post. Si secundum ad actum et quidquid habitum quantum necessarium quia actus intellectus. Si iste et actus intuitus inquit verum intellectum agnoscat

Quarto quaeritur res materiales intellectum agnoscat intellectum. n. non agnoscat aliquid intellectualiter agnoscere. Si. ut habitus intelligere. in. xii. illa est intellectualis intellectus quia illas res omnes et quidquid habent imagines sunt similes quae non sunt quipe cum quae res materiales non possit esse mala per se quia si solum per imagines sunt similes quae non sunt quipe intellectum quae materialia non agnoscunt.

Aug. xi. super gen. ad litteram dicit intellectum intelligitur quae necessarium sunt et similitudines corporum. Si res intellectus sunt et similitudines corporum habet ergo. mentem non agnoscitur. Si intellectus sit intellectus non agnoscitur quomodo res. et obiectum intellectum est quod est ut dicit. m. m. decimo. Si quomodo res materiales in ipsa corporeitate alias oportet omnia quae quidditatem habent necessarium esse gratia. Si cognitio mentis sequitur rationem quae est principium agnoscendi. Si forma intelligibilis quae sunt

mente sunt omo materiales ergo peccatis
nō erit reo materiales ergo peccatis mēs nō
pē rel ūiles agnoscēt ¶ Ꝓ omis omnō ē p
assimilationem. Si nō pē ē assimilacō nisi mēte
et materialia. q. similitudinem fiant vnitas
qualitatis q. rerū ūiliū sūt cōmilia artificia
sīm ūice ē nō possūt q. ē ¶ Ꝓ mēs m
ehil agnoscit nisi abstrahēdo. sīm ta odō
nihil nisi. Si materiales quēlibet res nata
liles nō possūt ē p mellem nisi sepsum. q.
in eorū dissimilitudinē cadit. sīm ergo rē ¶ Si
ē quē ad sīam naturalem pertinet ē cōsī
te agnoscātur. Si sīa naturalis de rebus
materialibus ē g. materialia p intellectū agnosci
possūt. ¶ Ꝓ vnusquisq; hō indicat qua
agnoscit et non ē optimus iudex ut dicit
primo ethicorum ¶ Sed dicit aug. in sup gen.
ad lītam p mētem ista visibilia indicantur
ergo p visibilia materialia p intellectum intel
ligētur. ¶ Ꝓ plerumq; nō agnoscimus insi
materialia. Si agnitio mētis a sensibus orit
g. et res naturales cognoscit. ¶ Sed
q. omis agnitio ē p aliq; formam q. ē magnos
cere primapiū agnitionis fit q. in du
plex potest considerari vno mō sēcūdū q. est nota
nostrae alio mō p respectum q. habet ad
rem cuius ē similitudo Ꝓ quidem primū res
pectum fiunt agnoscentem actu agnos
cēte. Si p respectum deficiat agnitionem ad
ad agnoscibile determinatum. tūc modus q
agnoscendi rem aliq; ē p oēm agnos
centis inquia fit recipiens p modū eius
nō a. et q. res agnita sit p modū ag
noscētis. vel p illum modū quo fit ē
agnoscendi principium ē hēt in agnoscē
te. vnū nīsi p ipsū p formā quae in mente
in illū existūt res illes agnoscātur. at
differēt oriūtur in mente humana quae formas
accipit a rebus inuenta. vel angelica. quae
vel nō accipiūt in mente. vel accipiūt in sci
ētiam a rebus. formae existūt p q. dam
actōnis rerum in aliam omis a. actō ē p for
mā. vnū formae q. sit in mēte nrā primo
et principalē respicitur res extra nos existēs
res ipsarum ad formas earum ē duplex
modus. q. dam vel sūt q. illam ē in aliam
determinātur in una sup quae
quae determinātur sibi speciem materiam
sīc omis forma naturalis ex agnitione
a. formam q. illam sibi materiam determi
nant. nō relinquitur aliqua agnitio de ui
si ex agnitione formae q. determinātur sibi ma
tēriam agnoscitur ē ipsa materia aliquo mō

-si p hiruduinem q. hēt ad formā et pp li. dnt
plio in primo phic. q. materia primae sabst
p analogiam. sic p similitudinem formae ipsa
res material' agnoscitur sicut a. ens. ipso q.
agnoscitur substantia agnoscitur nadi sy
mili. Si forma rei in mente diuina existens
sūt ex qrimbus fiunt ē rei q. ē cōsīt forma
tim. vnū forma illa respicitur formam
rei immediate nisi p aliam similitudinem
nec intellectus angelica q. sūt sīles formae
mēte dīne q. res nō sunt ē rei. sic sit
mēs nisi de rebus materialibus in materiales
agnitionem hēt mēs p diuina. angelica ma
terialia in materiales cōsīt p formas agnos
cat. ¶ Ad primū g. dō q. metrīs illa pot
dnp. ex parte vno mō. in resultatione adm
sionē intellectualem quātum ad omnia q.
sūt p ipsa operandi situr. sic dī intellectual
in sic illa. et res quae nō sunt p ma
gnitudinem sīm sīles q. nīl sūt q. ipse nō mēs
intelligatur de p magnitudinem quam rel
ligentiam sione utrāq; quasi medium ag
noscendi p q. ipsa agnita p intellectualē
visionē sūt rel. ipse. et nō rei p magnitudinem
q. in visione oculi. p sensitiua spiritali. p
imaginatiua nō accidit obiectum in p magnitu
dīnem. et sīl. sūt q. dam artificia exemplar
q. dam rei figura. vel imago ostendit
et obiectum intellectus ē ipsa rei cum q. sic
cum rei agnoscat p omis similitudinem
p medium agnoscendi nō sīc p obiectum mē
primo fit cum sio. vel dō q. p q. m
anteē dī p primer. q. visionē intellectualem
p q. excedit p magnitudinem sensibilem
nam. sīc in. aug. ex ratione visibil. glō
sūtur intēdit assignare diuam cum
visionem. attribuēs sup visionem id
in quo visionem excedit sīc dī. et spiritualis
visio ē cum abstractione a corporalibus
p similitudines quasdam. et spiritual. sit p ma
gnitudinem. quia ē debet cā p sensibilem
visionem. et nihil q. ad sensibilem inter p ma
gnitudinem. amittendi. nō ponitur
in quasi p magnitudinem cum sīl. ē intellectualis
visio in hoc tamen excedit p magnitudinem
et sīl. et ad alia se extendit q. p ē sīl
intelligibilia. nō hoc ei attribuit aug.
q. ens p. q. ing. et agnosci possūt
materialia quae p sua similitudines ag
nosci. sīl. vnū dicit aug. in sup gen
ad lītam. et p indetem. et istum fiēta di
indicantur. et cascicumq; q. in sūt
cōt. in illas. et imitē formas sīles ag

et pl̄ pr̄ sīe ad ſ.. Ad. m. dē q̄ ſicut
porcius ſimatur acq̄ porcius p̄ ut ē in
genere q̄litatis ſic corporeitas nomi
rei naturalis quidditis. ſicut ergo actides
ſentia dnūlo ſuo ſimatur acq̄ po
re p̄ ut ē in genere ſic ſic corporeitas
nominat rei naturalis certū nectit ſe
quitur q̄ omnis quidditas ſic corporeitas
nūl dicitur q̄ quidditas in q̄ſtionē ē q̄
ditas oncuntur cē corporeitatem.
Ad. m. dē q̄ ſūt mūtē nō ſunt mūt
in materiales forme possunt tū cē ſi
militudines rerum materialium. nō. n. ut q̄
emismodi cē hat ſilitudo. et id cum ē
ſilitudo. ſi ſolum q̄ m rōnē q̄ſiat
ſic forma lōgis materia aurea qualis
cē hat fōr homis in materia. et ſic.
Ad. v. dē q̄ ſūt qualitates corporales nō
possunt cē in mēte possūt tū cē ſimili
omes qualitatum corporeaz. et ſic hās
mens rem corporeis assimilatur.
Ad. vi. dē. q. intellēs agnoscat abstractā ēdo aīm
p̄ctam. et addūbi cūmo ſic ab hac mente
ſit. et ſi possibile nō tū ſi q̄ abstrahat aīm ut
vū pōt obtinere fōrmū naturalem materi
ālē. et possibile. ſi nō ubīnō verū mēs
Quinto q̄ intellū mēs nīa. nūl possit
q̄ ille agnoscēt ūlia in agnoscēt
ſingulari. ut q̄ ſic. q. ſic ſingula ūlia
re hēt cē p̄ maiorem. et ſi ūles dicūtur ūles
que nūlū difficōne materiam hūt. ſi mēs
q̄ mos ſit in material pōt agnoscēt res
materiales. ergo eadem rōe pōt agnoscēt
res ſingulares.
Ad. ii. nūlīs recte indicat
recte. et disponit de aliquibus ū ea agnoſ
cat. ſi ſapiens p̄ mentem indicat rec
te. et disponit de ſingularibus. ſic de famili
a ſua. et de reb̄ ſing ſignāt ſingularia
agnoſcimus.
Ad. iii. nūlus agnoscat q̄ pō
m nūl agnoscat q̄ pōnūt q̄ mia. ſi hāc
q̄ pōm ſolētes ē nō format mēs nō. n.
possū eam formare aliqua ſenſibilia
pōt q̄ hoīē in nūl. nō q̄ pōnūt ergo
mēs ſingularia agnoscit.
Ad. iv. nūlīs p̄
impar actum aliq̄ nūl agnoscat obiū
actus illius. ſi mēs ſit ū impar actū
ocupabilis. et mutabilis. ut p̄ m p̄ mo
ēti. ergo aim illor obiū ſunt ſingularia
mēs ſingularia agnoscit.
Ad. v. q̄ mag
pōt intellū infīm pōt ſuperior p̄ lēc. ſi
pōnē ſenſibile q̄ ſūt infīoreo mē
te ſingularia agnoscūt. ergo intellū am
plius mēs ſingularia agnoscēt pōt.

p̄ quanto aliqua mēs ē alacr tanto
hē illorem agnitōnē. ut p̄ p dr̄ō. vi.
ca. cō. ſanc. ſi mēs angeli ē alacr q̄
mens hōis tū angelus agnoscat ſingula
ria ergo multo amplius mēs hūana
Et q̄ ille ē dū mēs ſingulare dum ſe
intēdit hoc dicē.
Ad. ii. dē q̄ ſīt erdas
p̄ mēs hūana et angelica dū ſimode
ūlia agnoscat agnitō. n. mentis hūane
fīt ad res naturales p̄ mo ſo fōm et
ſo ad materiam p̄ ut hēt hūtudiem ad for
mam ſīt q̄ omnis fōr q̄ſitum ē de ſe ē
ullē ita hūtudo ad fōm nō hat. ag
noscēt materiam nūl agnoscēt nūl ſic at
obiectum ſi nō ē indīnatōis p̄ ut p̄ū
ſi q̄ ſideratur ūl in ſingulari. q̄ ē ūl
designata ſub determinatis omnibus
existens. et hac. n. fōr indīnatur. ſed
diat plēs in. vn. metū. q. vois p̄ res
et fōr. ut ulr fōmis vo. fōr. et ſi et ſi nūl. vū
p̄ q̄ mēs nūl ſingulare directe agnoſ
cē nō pōt. ſi directe agnoſcitur ano
dis ſingulare p̄ mirutes ſenſibilis
que recipūt fōr. et arcū morgano. et
ſic recipūt eas ſub determinatis omnibus
omnibus. et q̄ dicit magnitōm in ūlis
ita fōr indīnat. dicit magnitōm nec
ſigūre que ē indīnatōnis p̄ mīpū
ſi. et nūl mēs p̄ actūs ſingularibus ſe in nūl
cēt inquīrum. omnīnatur. nūl. ſenſi
bilis que cē p̄ticularia īſtantur. quēq̄
dem determinatē ē dnp̄ vno mō in
quītum. et mot ſenſibile p̄ ſe determinat
ad nūrem ſīc aīm. et mot qm ē anch
ad aīam. et ſic mēs ſingulare agnoſcat
p̄ q̄dam reflexionē. p̄ ut. ſi mēs ag
noſcēdo ol̄ in ſuū. q̄ ē aliqua natura
nūl redit magnitōm ſin actus. et ſic
nūl ſpēm q̄ ē actus ſin p̄ mīpū. et ſi
ſūs mūtūlīna aqua ſpēs ē abſtrac
ta. et ſic aliq̄ agnitōm de ſingulari ac
cipit alio mō p̄ q. mot qm ē ab aīa. et ad
res recipit a ūtr. et perdit in p̄ticū ſīc
ſtrādm p̄ ut mēs regit. et fīdēs mot. et
et ſic in ſingularibus ſe in mūter. et ſi
ante rōe p̄ticularis q̄ ē pōt q̄dam ſe
ſīrīe p̄ris ponēs. et ordīnē intentōnes
indīnales q̄ alio nōse dī cogitativa
et hēt dictam organū in corpe. ſi in me
diam cellulam cerebri. nūl ſīn ūo ſūſ
q̄ mēs hēt de oportūbus. nō ē possibile ap
plicū ad p̄ticularem actum. nūl p̄ali
q̄ pōm mediam apprendētem ſingulare

ut sic fiat quidam sillo animi maior
sit nisi que e silua mentis minor autem
singularis que e apprehensio prudentis
rationis. Ad. uo electo singularis opis
ut pr. pid q. bn. m. de aia mentis uo
angli. quoquo scit res materiales p
formas q. recipiunt in mediate mate
am fie. et hoc non sol. cognoscit materia
in uli directe in specebo. sed. et in sim gla
ri sili. mens dna. Ad primu ergo
dd. q. cognitio qua cognoscitur sili. a
uologiam q. hoc ad solu sufficit ad
cognitionem rei natural. nisi q. ad cognit
ionem rei singularis. ut exdictis pt. Ad
s. dd. q. dispo sapientis de singularib.
non fit p mentem nisi mediantibus quia e
e intellectus singulares cognoscere. ut ex
dictis pt. Ad. m. dd. q. s. p. pt intellectus
de singlari. nisi ipso mopone. q. singla
re. p reflexione q. dum cognoscit. ut
dictum e. Ad. m. dd. q. intellectus sili non cog
noscit nisi uli finem ad q. ordinat actu
omnipotentis. et actum malabilis mpan
do eos hant. q. cognitionem illem medi
ante vi. cognitia ad singlaria applicant
ut dictum est. Ad. v. dd. q. illud q. pt
intellectus minor pt superior non tali sp codo
nud. sed. quia alio aliqm non sic intellec
pot cognoscere ea que cognoscit sup. alia
omnia tali mo q. sup. e. in cognoscit ea quitin
ad disponos materiales et actutia erti
oia. si intellec penetrat ad intima
naturam spei. h. e mpis mundinus
Ad. vi. dd. q. cognitio intellectus humane. q.
ad plum se extendit pauorum et medi
os interiores et tu extenditur e ad singlaria
cognoscenda. ut ex dictis pt. Vtrum mens
Sed. q. intellectus mens humana cognoscit
in actu in materia. non pot ec actus et passio
si. ut pt phoe. intellectus dedinabi na
turis e p phin mpnio degione. sed
mens intellectus non potest in illi ai rebus
sed. illis. g. n possit sensibilia agere
in intellectum nisi in. ut exist. intellectus mens
aliqua cognitas in pnte. Ad. o. obiu m
illes e. q. ut di. ny. m. de aia. si quid
dicimus rei intellectu ysesu papiemur ergo
intellectus mens ascensu non accipitur. Ad
ang. dicit. p. q. fer. loquitur de cognitione
intelligibilium quibus anob. accipiamur
ibimus. et ante et ea didicissem. c

intelligibilia mente nra. sed intellectus
eunti ergo ut q. intelligibiles spes non
ascensu accipite. Ad. p. ang. pnit. p dictum
q. aia non pt amare multo magis. si ab
nisi aliq. sciaui ad discat amat eam
q. p ger hoc q. multo studio eam quit. g.
nisi ad discat illam sciam pt eam nuo
tiaa sia ergo ut q. nd accipiat mens et
mem m ancilla sensibilibus. Ad. p. ang. dicit
tu. sup gen ad litam corpis. p magnitu
nem corpus nisi pu ut pt fiert nisi ad
altitate mundi q. mensurabile longe di
corpis tardentur. ergo. m. q. mens dim
piat spes intelligibiles a sensibus. sed qua
cas mis formet. Ad. p. ang. dicit. p. de
tram q. mens nra deceln ex libris mi
cat. p rones mapales et sapientias. sed
rones a sensu accepte non sunt. et sic dd
q. p. ro. Ad. p. si mens cognitionem a sensi
bus accipiat. si non pt ed nisi mediante spe
q. a sensibus accipitur. nullam possibilem
monet. sed tali spes non pt mente nul
latenus possibilem non. n. monet ipsum nisi
tantum. ad hoc erit. q. ibi ex sil non dicit
actu intelligibile. sed p. tu mentes
non monetur ad intelligibili actu. sic
nec minus nisi amabile actu sil. tu
monet intellectum possibilem ex sil in
tellectu agente existens quia nisi spes e
primo alias non differet ab intellectu possi
bili sil. nec erit mpo possibili intel
lectu. q. fo. iam mentes sio sim non
mon. sed mpe quodamodo quia sit nec
e p se erit cui spes intelligibiles non sunt
sic. sed de gene actu cui. ut dicit ame
sina metha. ergo. ultimo in ce pot ut
mens nra ascensu accipiat scam. Ad. p.
agens e nobilius patiente. ut pt p ang
tu. sup gen. ad litam et p phin. m. de
aia. si recipiens se ad illud q. recipit
sic patiens adagens ait ang. mens fit
multo nobilior sensibilibus et sensibus non
non potest ab eis cognitionem accipere. Ad. p. pt
dicit. m. vi. phic. q. aia magnitudo
sacrus. sed aia non potest accipere sedem a
sensibus. nisi moneremur quodammodo ab eis ergo
te. Contra. sic pl. et cryn. p. p. ut
an deficiat. vii sensus deficiat vna scia
sic ergo de. scia decolonibus. p. aut modo
scia alium de accipere scam. q. p. sensi
ergo a sensibili p sensibus scam accipere.
Ad. oi. vna cognitio originalis q. fuerit in
notitia primoy principiorum. inde multiplicata

[illegible] a cognito in nobis absentia contingit. ut pri
mum igitur positum ergo sciam mihi omnis absentia
contingit. Sed natura nihil fiunt frustra ut
dant esse sensus ale nisi pecus cognitorum
derelinquat per ergo re. Ad secundum quod et hanc
opinionem nisi plerique fuerint antiquorum opinio qui
dam in omnium sicut in totum quia certam
esse que a nisi separata que in duas sectas
dividitur quidam in ut plerique posuerunt formas
rerum sensibilium esse nisi separatas sic esse in
telligibiles actu et pecunia principium nisi
sensibili effecta in dividua in natura acu
to principio humanas mices sciam hic
sic ponebat formas dictus formis esse principia
rum omnium et sic ut ipsis natura in primo
mercis. Sed postea sufficienter respondetur
et quia omnis quod non est ponere formas sen
sibilium rerum nisi in nisi sensibili amittere
si nisi sensibili in nisi formas intelligi
sunt sic nec sunt nisi nato et non ain non
ponentes formas sensibilium separatas. Si
intelligamus cum quasi nos angelos dicimus
posuisse angelum nec sese totaliter abstractas
separatas esse. Nisi amen nolunt quasi forme
sensibiles non accipiuntur in nisi sensibili
nisi et intellectua intelligere agentis in
formae intelligibiles humanae mentis in
impediuntur nisi et intellectua agente quod
non est possibile. Si ipse ponunt
in digere ad sensibilia quasi certum
in disponitur ad scientiam sic intellectua
agentia quam materiam ad sua principia
formis abstrahentia agente. Si istud o
pio non est rationabile. quia si non est depe
dentia intellectua nec cognitionem mentis in
diane et mutuus sensibilis omnis ap
parent. Sicut malitie in erit quod fieri
sensibilia de fiat scientia sicut desinit sensibili
bus quia et erit quod nisi non potest actuo
sidere ea quae intellectualiter sunt informan
de aliquia fantasmata. Nisi et lesa organo
fantasie impeditur ostendatur et quod
non tollit prima rerum principia. Sicut
in figura et sicut separata in mediate formis
ostenditur in intelligibiles et sensibiles
alia opinio fuit ponentium nec esse on
gine intellectu actu in forma esse. Si enim et in
duas certas dividitur quidam in possunt
humanas nisi ipse omnes omnium rerum non
ani. Et positionem adeo quod dicunt ego
medium obtinebant et non dicebant. Nos
indigere studio et sensibus non in predicamentum esse
videntur dicentes ad discere nihil aliud

esse quam recuperare sicut et mater apparet quod erimus
que audiuntur et indent reminiscuntur ea
quae prius scebamus. Si igitur potest esse non
bilis et in omnibus ale ad corpus sit natu
lis non prius esse quod eam totaliter natural
sciam impedatur et in sibi optimo vivere esse
non participant omnodam ignorantiam eo
quod sensum non habemus esse quod opinio aso
nalis ponit a ponentibus aut esse finisse ca
tas et postmodo corpori vinctas. quae opo
corpore et ale non esse naturale. Si actu
tale pecunies ipsi ale que quidem po
sit videri et plures similes reminiscendi indi
catur alii non dicunt quia. Si ipsi esse
ale non in sensibili sciam accipit si
actione sensibili aliquo modo similitudi
nes rerum ad animam pecunia. Si ipsi anima
ad percipiam sensibilium assimilatio
sensibilium fuit. Si igitur non in totaliter
rationabilis illum in ce agentis nisi et quae
ni agit quasi si anima trahitur nisi ex rerum
similitudines et quia nisi actu habet illas
similitudines rerum et sic redibit in dictam
opinionem quae ponit omnium rerum scientiam
ale naturalem in esse. Et non omnibus
potentis potentis rationabilior visibilia ubi
quam ponit scientiam nisi prius ab in
tellectu esse non solum arebis animi sepa
tas. Si et ab ipso sensibilibus et in nisi
ita operatur ad res sensibiles que sunt
et anima in nitetur se hic ad eas indipli
hitudine uno modo. in actus ad pon
inquitum. Si vel quia sunt extra animam sunt
intelligibiles in potentia ipsi ve modo intelli
gibile in actu et si ponitur in anima intel
agentis quam fiant intelligibilia in po
intelligibilia actu alio modo in potentia adac
tum pur. similitudine una forma rerum et actu
te sunt in potentia nisi que in rebus et anima
sunt in actu et si ponitur in anima intel
lectus possibilis esse recipere formas arebis
sensibilibus abstractas fuerit intelli
gibiles actu et lumen intellectus agentis et
quidem lumen intellectus agentis in aliquo
uat pedit. sicut prima origine. ubi se
paratis principia ad et si vim et quia sciam
sensibilibus mentis nostra accipit modo ni
ipsi anima nisi similitudines rerum formari
sunt primum intellectus agentis effi
cuntur forma sensibilibus abstracte i
telligibiles actu. in intellectum possibili
recipi possit. Iste et in lumen intellectus agentis
nobis quodammodo omnis illa originaliter

ncdam mediantibus illis que percipimus a
statim lumine intellectus agentis cognoscitur
per eas quas sunt prima principia inducimur
deinde ea que cognoscimus in ipsis. Item secundum
istam opinionem intelligitur hoc quod ponit hoc
ea que noviter addiscimus aliquo modo noticia precessit.
Ad primum ergo dicendum quod forme sensibiles ut a sen-
sibilibus abstrahuntur non possunt agere in intellectum ni-
si quatenus per lumen intellectus agentis in-
materiales redduntur et sic efficiuntur quodammodo
homogenee intellectui possibili in quem agunt. Ad se-
cundum dicendum quod eadem virtus superior et inferior op-
eratur non similiter sed superior sublimius. Unde per supe-
riorem quam ad eam accipitur sed non ita efficaci-
ter rem cognoscit sicut intellectus. Sed sensus per
eam manuducatur in cognitionem etiam
accidentium intellectus. Unde pervenit ad intimam
quidditatem rei secundum quod eam abstrahit ab omnibus
materialibus conditionibus. Unde non perfecte de-
cognitione intellectus absolvitur origine licet quod de
illud quod mens cognoscit sit apprehenderet a
quibus que est apprehendat mens in a-
liqua inferiora manuducatur sicut in sensi-
bilia intelligibilia manuducit intelligibilia di-
viniora. Ad tertium dicendum quod Augustinus ibi non intendit
excludere ad cognitionem qua preclara
in principiis aliter cognoscitur sicut non
vivit quod ea que addiscimus prius materia-
lia erant. Ad quartum dicendum quod dicitur ad
aliquam sciam acquirat amare eam per
inquisitionem cognoscit quedam cognoscen-
tia cognoscendo utilitatem illius scientie
[illegible] alio modo. Ad quintum dicendum quod sicut
intellectiva est alia secundum formare quod per
actionem intellectus agentis forme intelligibi-
les per se intellectum possibilem formantur
ita etiam [illegible] imaginaria potest
formare diversorum sensibilium formas que per
apprehenduntur [illegible] imaginantur ea
que iam sensu percepimus. Ad sextum dicendum quod
prima principia cum cognita sunt nobis in-
nata sunt quodammodo similitudo increate lucis.
Unde sicut per eas de aliis indicamus dicimus
iudicare de rebus per rationes incommutabiles
vel per veritatem increatam sicut etiam Augustinus
ibi dicit referendum est ad rationem superiorem
que eterne contemplandis inheret que qui-
dem quamvis sit dignitate prior est tamen
opere eius posterior quia invisibilia dei
per ea que facta sunt intellecta conspiciuntur.
Ad septimum dicendum quod intellectus possibilis qua in
intellectus possibilis operatur recipit a fantas-
matibus se habet sicut materia ut agens

instrumentale et fantasmata non agentes
ut agens principale et primum et ideo effectus
actionis relinquitur in intellectu possibili
secundum conditionem utriusque et non secundum conditionem alterius tantum.
Unde intellectus possibilis recipit formas
ut intelligibiles actu ex virtute intellectus
agentis. Sed ut similitudines determinata-
rum rerum cognitione fantasmatum et sic forme in-
telligibiles in actu non sunt per se existentes
in fantasia neque in intellectu agente sed so-
lum in intellectu possibili. Ad octavum dicendum
quod intellectus possibilis est simplicior et no-
bilior quam fantasia tamen secundum quid vel potentia fantasmatibus
fantasia nobilius est in quantum est fantasia
est actu similitudo talis rei quod intellectui possi-
bili non convenit. Et ideo sic quodammodo potest
agere in intellectum possibilem virtute lumi-
nis intellectus agentis sicut color potest agere in
visum virtute lucis corporalis. Ad nonum dicendum quod
est in qua perficitur scientia excludit motum
et alium possibilem ut motum et passionem
sed accipitur secundum quod quolibet tempore possit dici
ut sic est perfectus dicit in iii De anima quod intellectus
addiscit pati. Utrum in mente sit imago trinitatis.

Septimo queritur utrum sit in mente imago trinitatis. Et videtur quod
sic. In mente ... sit imago trinitatis
secundum quod materialia cognoscit non solum secundum quod
cognoscit eterna. Unde secundum quod solum secundum quod cog-
noscit eterna quod dicit Augustinus in xii De trinitate
quando trinitatem [illegible] in contra [illegible]
non sic putetur actionem rationalem in qua [illegible]
bilia contemplamur [illegible]. Sed mens non est ad
imaginem sicut quod in ea trinitas invenitur
ergo mens est ad imaginem non solum quo
ad rationes eternas contemplandis sed etiam quod in-
ferior temporalibus agendis. Preterea imago trinita-
tis in anima consideratur in quantum ea represen-
tatur equalitas et eius origo. Sed magis et
qualitas personarum representatur in eo quod
cognoscit temporalia quam in eo quod cognoscit eterna
cum etiam immutabilis credantur. Non
enim quod non immutabilis temporalia credere er-
go in personis manifestatur magis [illegible]
cognoscit eterna [illegible] perdit. [illegible]
[illegible] ergo imago trinitatis non solum
est. Praeterea similitudo est imago diligendi et
imago in quo cognoscendi sicut [illegible]
xiii distinctione. Sed et mens non prius
cognoscit materialia quam eterna cum eternaliter
mens [illegible] et perfectius quam materialia
apprehendit non est etiam ergo imago magis
est in mente sicut quod operatur ad temporalia. Preterea
imago trinitatis invenitur a[illegible] quod [illegible]

p pē. ut sup̄ dn̄ē. et potentiae indisse
rentes se inuic ad omnia oia ad q̄ potentia
e dicantur ergo ymago dei in ueniur i
mente respectu quorū obiōr. Ꝑ pter
ea ut ibid. q̄ in se ipso ut q̄ intelligit
ipsum illiminando et aia nuer se ipsam in
se dn̄a. nisi in illiminando se intelligit ut
formis agnoscit se ipsam q̄ dn̄a et ita ma
gis attendēdū. ē ymago trinitatis i
aia q̄ aia agnoscit se ipsam q̄ q̄ ag
nosit diuinam in nobis q̄ illo ymago
trinitatis inueniamur. et perfectissimū in
ipsa sēmo. ut mag̃. dicit. Ꝑ hoc p
sonae equalitas in unitate repsentatur
q̄ in ipsa illiminatio et notitia to
ta in mente se ipsam. ut p. pang. ye de
trin. ipsa mentis apprehensio nō ostendet
q̄ ea aequalitatem in si quidem adoratio
oia se apprehendent. ergo ita oia oia
ymago trinitatis inueniuntur in potentiis
mētis. Ꝑ sic ymago. ē impō agnoscē
dam trinitas ē in potentia diligendi. si
cut nō solum respicit deum. sed et
primū. vel et dupler potest actus ca
ritatis solum ē in mente q̄ agnoscit. dm
sed et q̄ agnoscit amantes. Ꝑ potē
ae mētis in q̄ indi agnoscit ymago a
liquali libri p̄fitetur q̄ quasi ymago
deformata. et sic formari et ipsa
et potest nōtis ne indigētali libri q̄ o
pantur ad eam. non solum q̄ opan
tur ad trinitatem. q̄ libri q̄ ad ipsam. ut q̄
eos potest cognoscentur mētis q̄ errori
potest accidere. ut ibi regula opus sit. sed
solum mētis ipsius. ergo ē. Ꝑ trinitas in
chra ipsa intelligitur in ymagine mentis i
uire p̄ut ne q̄ ad oblitaterum aequali
tate. sed q̄ tno inueniuntur ē impō sen
sibilia quae sensibile esse matu essentiam
unum rispes sensibilis. sic nō reputur in
esse ut q̄ ind̄ corporaliter. ergo et impō se
sina ymago trinitatis in inuenitur in eo
q̄ magis in mente q̄ q̄ trinitatis agnoscit.
Ꝑ mentis plures locutiones q̄ aliquas q̄
multitudines attendiuntur. et q̄ plures
distinctiones q̄ aliqui illiminidem distin
ctiones sic aequalitatem sensibili
bus magis fit trinitatis in diuina. p me
dium locutionis locutiones q̄ et alii pl inuenit
sic p. de radio solari p̄ pōt. in. de
di. no. ergo ē trinitas sensibilis magis p
fiuit dia q̄ ymaginem q̄ et ipsa mens
et tm nō ita aliquid impedit quin mens

mens q̄ trinitatis agnoscit ad ymaginem
sit. Ꝑ hoc dicit multis dictum q̄ forma
me q̄ sunt in illis sit ymagines illa
rum q̄ sunt in illis formae q̄ in ni existunt q̄ forma
sensibiles ergo formae sensibiles sunt
ymagines ipsius dei et tm mēs q̄ ea
agnoscit ut ad ymaginem dei cō. et
ē q̄ ang. dicit in. xv. de trin. q̄ tn
mes q̄ē in fidem sāa in mente. h ad mei
orem hominem iam pertinent non unum tū
ymago dei appellandā ē in primum minor ar
sāa ē q̄ mēs ē repali oteplatur sic in aspi
cientia ceteris distinguitur ergo ymago trin
tatis nō attēdatur in unitate q̄ trinitatis agnosci
cit. Ꝑ pter ymagines q̄ ordinē debēt
habere ipsorum. sunde. et ordo ipsorum nō
inuenitur in unitate q̄ trinitatis agnoscit i
agnitione. in trinitatis intellectua. nō p̄cedit
ex memō. ut ubium aptē. et magis me
mō ab intellectua. q̄ ea q̄ prius intelleximus
memoriam ergo ymago. nō consistit in
unitate q̄ trinitatis agnoscit. Ꝑ ang.
dicit. vi. de trin. facta ista distributione
actus. q. s. duamur oteplationem ceteros
et actōm trinitatis in eo solo q̄ ad oteplationem
pertinet ceteros nō solum trinitatis. et ē p
ymago dei in ā q̄ dicatur ē mente dei
trinitatis. et ē trinitas possit in tū ymago
dei pōt inuenire et sic idē q̄ prius. Ꝑ p
ymago trinitatis q̄ existit maia. nō
q̄ agnoscit dei trinitatis cū p aequalitatem
tātur ergo ymago trinitatis in inuenitur
maia q̄ trinitatis agnoscit. Ꝑ. dd
q̄ rōnis ymaginis illiminido et sunt in ni
quali illiminido ad rōnis ymaginis sufficiēs
inuenitur. et expressius illiminido p̄ q̄ ad
repsentatur q̄ rōnem sic speciei nō mēs
libri ymagines dei attēditur mag.
q̄ figuras q̄ sunt species p̄ria signa. q̄ q̄
colores et alia attributa inuenitur a'n
aia nra aliq̄ illiminido trinitatis ~~inuenitur~~ sentire
q̄ q̄ sui agnoscēdi nō solum unus et
sensus. ut p. pang. ii. de trin. et in u
la tū agnoscēdo unus ymago dei repa
ratur q̄ in mente nra expressior dei simili
do. inuenitur. ut q̄ agnoscēdo unus q̄ ea
distinguant triplex agnoscēdo in unitate
nra in inuenitur agnoscēdo. q̄ aia agnoscit
trinitatis in illa agnoscēdo q̄ mēs repali
agnoscit. in inuenitur expressa illiminido trin
tatis in mente q̄ ostendit. macrobius. q̄ res
illes sic magis dissimiles quia et ipsa mēs
in p̄ q̄ unus ea sua in formatur nō

estimetur de magis a fere. et si m f amelo
gia co. q res repraesentat q sint notiora pars
maior ut intellectua actualiter. p ii e enim de
ste ai ipa mte. et cum nesciat anatum
q. sic no pt pfecte mente tuitatis o
statuis repsentari. et magide qua
mes nisi cognoscat se ipam e repsen
tio tuitatis mente f anologia in
quiru si no mes cognoscere se ipm
ibi sui cognitr. cum pcedit amor
sui pl se ipm deteriis cubum sui gemitr
aberio zeyntior pcedit spiritus. et
magide ipa q nses ipm dm cognosc
at mes ipm de format sic de cognosc
ces in qtum hi assimilatur cognite ma
ior e illitudo q e pformitate. ut
minus ad colorem q q e panologia
ut minus ad intellectum quam sit ad sn
q. obi opatur. vni ergo sic illitudo
tuitatis e mte f q cognoscit dm
q f q cognoscit se ipam. et no ipa ymag
do tuitatis mte f q cognoscit
dm p. et principe. et quodammodo zeka
no f q cognoscit se ipam et pnpne
pit se ipam ostendit ut e ymago dei
ut sic enim ostendit. no ostendit nisi
et pcedit usq ad dm. no sistitur
ut repraesentatum no intelligitur ymago. et
illitudo q dam tuitatis e mag. pcedit
vestigium pnie sile. et illitudo q dam
mtis q mag pcedit vestigium pnie
sic et illitudo q dam assignat ipso
rum sensitis. ad ymi g. dd. q tuitatis
q dam intelligitur similitudo q se se extendit
ad actum cognoscendi. et nu illa tuitatis
no dr ymago intre tuitatis. ut pp
ea q videtur ang. assimilatur. ad. 9 dd
q cessante dmtatis pp mag. repsentat
magnitudo magis comprehe. et ideo q
palium in intendendo quantum ut ob
iectum et potentiam. et ut vna pm
sium f mes q maior sit mensuratus fr
inter nra et dm q. ut inter unam et re
tempalem est ut memoria q mes
nra ut dedo et attributum intellectui et
amente maior inter cognitus q fuit
memoria q fit de rebus temporalibus ad aliquem
intellectum et amorem ipe. et deinde p se ipm
cognoscibile e et diligibilis et nisi aliter
vnitrinitas intellectus et amor. quia tunc p se
et cor pdicta inter ipm vicino e intrinse
sic memoria q ipso deinde in de intellectu
et voluntate. et amor ad equantur res

et intellectus no sicut se intelligibiles et diligi
biles et no respectu eorum aequalitatis in
trinitate. no imitetur sicut e idem ordo ou
gnis ai et ut memoria plenius sicut
q melius tunc auoli memoria
et intellectus extra p q et cum in
te ente actu respectu ipsius dei et
plenius mes intellectualis lum ymaginat
ne intelligere potest. ad iij. dd q f mes
cognoscit q deinde illum scilicet non sit por
tpe illa notitia q f tenus de deo et
pot dignitate si obstat q f filia anoi
pterens cognoscatur q de. q nisi no
cognitio q de deo non potest sicut ai cognos
cere q de eo nam si nobilitas scie et
nobilitate sui depedit. ut p. in proprio
pnio. de cia. vsit m. ii. de alibi. plus ipsum
modicum sciam q f ipsum de ecclesiastici rela ci
scie q f hecum rebus intelligibi. ad iij. dd
q f mes pot se extendere ad omnia sua
obi tri et tunc pfectus et cristiano nq
possit. ut pri mpnio scilicet et mundi. et ib
q ad maxima pfectio ymi ponenda
istius. sicut ad ymaginem dei attribuit
et respectu nobilissimum obi q e deus.
ad iv. dd q f mes pterens se ipm
cognoscat q f dm tu cognoscit q f hi de deo
e nobilior et ycam mag. dd. q format. ut
dem e ut q f ipam mag. e ad de ymagi
ne. ad vi. dd. q f mes equalitas ad y
magine principat q f iuste nra. in mente
ut tu et q respectu. cum ymago atte
datur respectu quor alia qualitas
ut ipsa eo. q ipsa alia ad ymagi
ne requiritur. vnde ut sequitur. ad vii.
dd q. f mes amans q ymagine pstat pos
pnat. primum ut tu sic principale obiu
et principale obiu sit sor de nymmo
n. mes diligit caritas ut dm. ad viii
dd q. pot ymaginis aliqui intelligi. f
ut q. operatur in dm sic sic de spe ca
ritate et sapia et alis in q uis. n. in pis
rus error iungitur error ipsi pr tu in
de error uno nullam sogmate e. et dm
cius. n. mens ogscedis amor ut error
error nra. ut di uno. mens. ad ix dd
q ut f sensibile et sensui ut inetur assimilat
eo q ipm sensibile e et mens ad et
ut inetur cognoscens et q ut ut f ut mensibile
q mensibile e. ad x dd q cognitio aliqui
uales pstat dm similitudo de mag. similitudo
q f ubiquitas gratum ad mundi et stultam
sic pideradio solari quo omnia mundi

et ro ipsa ymago tuitatis in mte e intrinsec
q cognoscit dm p et principale. et quodammodo
et kano f q cognoscit se ipam

cuncta uenouantur. Et ecclesiae est quod dicta bo-
nitate quod omnia ad ut dicit dyo. cui ipsum quaerere
et invenire magis conuenit rationali do est illis
quae curata rationali quos b. cui quaerimus ut
rationabiliter frequentis meritum locuples
et ministerium mundi ingerit et ratione dissi-
militudinis quae ut dicit dyo. in de ca. cel. hier.
ad quae sunt ut multiplicentur ad frequentis
transferuntur mundi ut omnis et ordinis collis
ordo. et ministrationis. ut a summis nobilibus suum est
et ad posse in dicit quae ea quae in centuplo
dicuntur ceteris superiore inferiorum quoque
ut ulli pri. de ipsis in ulterioribus et. Glo-
ri. dd. quod boe sorte miles potest esse primages
nos dei. Et fo. 2. milliui. 2. nomi. y de
clui. inter dma. et ciuiau. adhuc et pecunia illi
iudicium omnium. Verum mens seipsum potest
Quarto quaerimus mens agnoscere se
seipsum per ceu agnoscit aliquid spe-
ciale a. aliquid spem inf. quod aliquid spem. et
ut phs. dicit in. ut de ca. milles mel-
milli quod fantasmate. Si ipsum ceu aie
non pt. gnpi. aliq. fantasma ergo. et q
aliquid aliam spem a fantasmatibus ab
tractam. mens nra se ipsam intelligit.
Ca. quod sum ceu dnr. et sensum ceu sub
me sit error. Et dicunt hisana minor
minus cu quidd. dicit ea esse acre quidd
aque. nulla alia de epta. de ca. sen. mer
corp. tres non dat se peccu suum. et
dicit quod p. cui sua under se esse cum
ipsum potest in quo medo quod sit. Et o. sa
ut aliq. quod sui est scire de eo quod est cu
cum. ceu recusit. id quod quidnas cum sigi
aia under se ipsam peccu quod sit cor
re. sanet de gla. sua quod est quod manifeste pri
esse sum. Et aia mn est sui o. mutu ne
si oit bi. sed agnoscunt p abstractum
fex. anil. a. nihi. odoribus. et aia agnos
cunt p. spem abstractu aliq. Et milli
ge. non est actus aie nu. Et omnia. in di. u
p. de aia. Et o. oit mi. act. est cois aie. et cor
pi. et. q. milliudo sp. sit ad expte corpo
ro. Et hoc non est simes. se ipsam per
seam under si alia spe sensibi. corpo
reis abstractu. et. Et p. plo. dic. in. v.
de ca. quod milles milli se sed. et alia. Et alia
milli. a. y. ceu sua. Et paliqd. spes ergo
et. Et po. agnoscunt. pactus p oia.
si ceu aie non pot agnosci. u. potencus ci
agnos. cunt. in agnosce. sicut rem
ipsam ergo o. q. ceu sum p. actus sui
spes o. sum. agnoscit. Et sic et

ut sensus ad sensibile. Et sic mens ad
intelligibile. Et quia sensum et sensibile requi-
runt quidam distantia et quo. et. et. q. aliq.
seipsum inde. non pot. ergo. et. mens
requirit quidam distantia. ut nihil se potentia
sua possit. Et p. plm. in post. in. ceu. de
matrare. et sequitur. quod ad seipsum uorti
fiet. et sic sequitur. quod est prius. et. cum se
ipso. quod impo. est. si mens seipsum peccu sui
ipsi inde. cum id quod. et. q. agnoscatur
et sequitur idem in contrarius. in. id sit pri
et. cum se ipso. Et dyo. dicit. vii. ca. de di-
no. quia ceu quodam agitat cum. in
ce. cum. et mor. est ab eodem inde. et. nisi quia
se ipsa agit. dicens. milliudo proscriptus ad
sui ipsius agnitionem redit. et sic non milli
se peccu sui. Et p. maxime. in mens
est. sed. mens peccu sua inde. p. et
cum sua. et est plenissi spiritu. et plenum
spe. under. et. quantum possibile sit sui plum intel
ligere. quod id intelligere. Et posterius. et
magis oppositum potest. Si intelligere est posse
et ce. ergo. intelligere aie minuitur maior
ipso. quod minus est. et. in milliu. aie. in
cum maior. ipso. quod minus ce. Si aia. non est
idem. quod milli. et quo milli. et sic non
sentiet plna ceu. Et non pt. id ce. fo.
et formam respectu. consde. Si milles ai
sit. quidam po. aie. et quidd. fo. ceu. eius
ergo. non pot. ce. quod ceu aie sit fo. milles. Si
id quo aliq. milli. est formam milles. ergo
re. Et aia est quidam sba. cum. ple. fo. et
intelligibiles non sint. ple. ibi. sensibiles. al. sen
a. cum. fo. milli. intelligibiles. quia. non
est. de gnie. non. armisano. et. intuitu aie
si pot. ce. fo. intelligibil. quia. mens. seipsum
intelligit. Et anni. arist. et mor. penes. olim
distinguit. intelligibilia. quia sint. cum. de. spe. co
demo. p. spem. milliu. Si aia. pet. est. vim
spei. cu. aia. pati. et. p. aia. pecu. eodem. mo
milla. se ipsam. et aiam. pati. Si aiam pa
ti. non milli. pei. ceu. cu. abea. sit. abscus
ergo. et. Et fo. est. sipliuor. eo. quod. pecu
in. formam. Si. mens. ii. est. simplicia. se ipsa. et
ergo. milli. cum. et. eo. p. agnoscit. non. ag
noscer. se ipsam. p. se ipsam. et. Et si. et
quod. dic. aug. vy. de. trin. mens. se ipsam. et. se ipsa
nomi. qui. est. mens. peca. non. si. non. se ipsam
nomi. si. se ipsam. amor. Et. vii. ca. vy.
sup. et. sno. hoiem. et. glo. dic. hoi. milicus
et. di. milikal. ca. ewinn. si. non. sint. ger. ner
illas. gunt. fo. sicos. am. pon. milli. ipsum
mens. fo. aie. affirmo. Si. ut. in eadem. et. di.

di intellectual' nisi eas res ornet. q. nō mir
primagines sin lites q. nō sint q. ipse. g. nūc
nō cognosce se ipsam p. aliq' nōsit idem.
q. ipsa. ¶ Sed dicit. n. m. de aia. q. sit
separam anim. idē ē q. intellig. et quo intellig. si
nēs ē. q. dam. p. tes. in nūl sine intellig.
¶ Hoc. ic. q. ē. p. sens. intellect. ut intelligibile
intellig. ab intellect. si ipsa ccii aie ē. p. sensibile
ellect. p. modum intelli. ē. n. p. sens. p. sin in
tentu. g. nec ipsa ē. ic. intelligi sed vol
tal. diligendi sed volunt. diligendi ē. ic. g.
nec. p. ccii suam se intellig. ¶ Spes p.
ad intellig. ē simpliciorē. co. q. p. eam intelli
si aia. nō sed aliq' spem se simpliciorē
q. ab ea abstrahi ergo posset. g. aia n
intellig. se p. aliq' spem. si. p. ccii suam
¶ Ois aia p. p. aliquid. sed. sic
ni. si intelli. ab aliud aie similis q. sua ccii
ergo p. intelli. aliud se intellig. p. q. ccii
suam. ¶ Illud q. ē. cognoscibile tal. quo
nō cognoscitur p. aliq' aliud q. p. se ipsum
si aia ē alius reb. materialib. cū cognos
cibilium sint. n. intelligibilia inquiūt nos
ea intelligibilia fiant. omn. die. in so intelli
ergo aia p. se ipsam sed intellig. ¶ Ccii
de aia ē certissima. p. ibi in primo. de aia. si
magis certi ē cognoscitur primum certi ergo
de aia nō sed scia p. aliq' aliud. a se ipsa.
¶ Oīs spes p. q. aia nūm intellig. ē a sensibi
lib. abstractu. si nūl'm sensibile ē aqua
aia pot suam quidditatem. nūl' spem
abstrahic ergo. aia nō cognoscit se ipsam
p. aliq' similitudinem. ¶ Sicut lux est fac
ē oia intelligibilia mentis. ita aia p. suam
lucem fit oia intelligibilia ar
m. nt. pi. metha. de aia. si lux nō p. se
ipsam nō nisi nō p. aliq' similitudinem sim
ergo. aia p. suā ccii intelli. nō p. aliq' si
militudinem. ¶ Sic p. dicit m. nt. de
aia intellec. agens. nūl' quidē intellig. aliq'
lua. nō. si sp intellig. si nō intellig. sp n
se ipsum nec. p. p. posset. si p. spem a sensib.
abstractam se intelligit. q. sic ai abstr
cōm nō se intellet ergo. nūs nūl intellig
se p. ccii suam. ¶ Ic. dō. q. ram q. intell
ad p. ccii suam. ¶ Ic. dō. q. ai intelligitur intell
ad p. ccii sua cognoscitur. ic. ita dup. ē
intelligi. uno modo p. q. di. ccii sua ref. ren
tur ad ipsam rem cognoscam. ut illud intel
ligitur p. ccii cognosci. c. ccii cognoscitur
id q. ad cui ccii nō cognoscitur. et. quia
q. dam emp. alio mō ut referuntur ad id
quo ad cognoscit. ut sic intelligitur ad p. sua

ccii cognosci. q. ipsa ccii ē quo cognoscitur
et nō ad p. sens. dicitur intrinsu aia p. ccii
sua intelligit se. ¶ Ad ē. ic. ouis ciudē aiam
notum ē. q. de aia dupler cognoscit. p.
ab uno quor. ut aug. die. in. ix. de trin. q.
nua quidem q. unusquisq. aia se cognosci
tur quia ad id q. est p. ipsum alia q. cognosci
tur. aia quia ad id q. est. ipsum. si in ē ccii illa
ccii cognosci q. cōtin. de omni aia. si ē qua cognos
citur. natum aie cognosci. ic. quia cognosci
tur de aia g. ad id q. ē. sibi p. ipsum ē cognos
ci de aia. q. ed. est. mentis in diuino. vii
p. hanc cognosci. cognoscitur an ē aia. si
ai. ds. patet. se. vie. aiam p. aliam. si. cognos
cendum. sicut. q. ē aia. q. sit. p. se. agnosca
cius. quia. q. ad p. iam cognosci. p.
mer. distinguēd. ē. sp. cognosce. ad ē. in
tu. et actu. quia. q. ad actualem cognos
cim. quo ds. cognoscit se actu aiam. hic
sic dico. q. aia cognoscitur. sicut. n. ds.
patet. se aiam. vie. et. nunc. et. ē. q. patet
se sentire. et intelligere. et alia. si. inter opera
ce. vii dicit. p. ic. in. ix. ed. sentit. aliq. qui
sentit. qui intelligam. et. q. si sentit. intelli
gim. qui sim. nullus. q. patet se. intelli
et. si. erit. q. ad. intellig. ipsum. ē. intelligere
ad. q. intelligere se. intellig. ic. quia. p. ccii aia ad
actualē. propriē. se. ē. p. q. intellig. nūl'
tu. si. quia. ad. q. ad. intellig. actualem. sic di
co. aia. p. ccii sua. se. inter. ac. sup. q.
ccii sua. ē. p. sens. ē. potens. et. in. intelli
cognoscim. ūn. ipsum. sic. ds. q. si. p. se. ipsum
tum. et. ipsa. p. sentia. bitus. ē. potes. q.
Ma. ds. sic. illi. vem. ad. p. a. q. patet
ma. se. ē. et. quid. nisi. ipsa. agnoscit. ante. dum
nō. requirit. ds. bitus. si. ad. sensibilia. sola
ccii. aie. q. ūn. ē. p. sens. cerca. n. ratio. p.
gōsitum. in quib. actualē. ipsa. amplius
si. si. loquimur. de. cōtie. aie. ccii. mens. in. ma
spali. aliq. q. exiali. cognosce. distinguit. sic
ergo. distinguēdum. ē. ad. cognosci. n.
dno. contie. ex. s. apprehensione. et. indiuid. et
apprehensa. et. nō. cognosci. q. natura. aie. cognos
cit. potest. ostendi. et. quia. ad. apprehensionem
et. quia. ad. indiuiduum. ostendit. ut
ad apprehensione. sic. dico. q. si. aie. cognos
citur. a. nob. p. species. quas. a. sensib. abstra
hit. aia. n. nisi. q. mente. intellectualem. ratio
nem. loquim. sic. in. prima. mente. sensibi
lium. ut. p. posi. ut. di. in. aia. in. ii. de aia
sic. n. in. prima. ē. adp. mpō. ad. ds. sensi
sensibiles. ita. intellec. nisi. possit. sis. ad. ds.
formas. intelligibiles. vii. quorum. ut

ē sic pō prima ut materia mo ordine sensibi-
lium et ro sic ui no ē sensibil nisi p forma
simplicem in intellēs possibil nō ē in
telligibil ī p spēm sup inductam vsi mēte
nsa nō pōt ipam intelligere ita q pse ipsam
in mediate appiendit alia deuenit in
suam cognōm sic et nr ñ in primo cog
noscitur ers ipō q ē tabulā formaz re
cepta q pi intuendo mō quo pri in
tuitu aie in nesciūt ers n q aīa
nīana nlēs rep natural cognosat pa
pie q p spēs q intelligitur ē in materia
alias edt mdinudam sic nō dicēt in
cognōm nisi ers at q spēs intelligi
bilis ē in materia intellēdit q intellēs ē
rel ḡdam nō depēdēs a sensi et ex hoc
ad alias ppetates intellectuae aīe potēt
cognosēdis pcedēt et si ē q ppēs dicē
in m de aīa q intellēs ē intelligibilis sic
alia intelligibilia q pro ōnis dicat q
intellēs intellit p intellēctōm in eo sic alia
intelligibilia q quōd intellēs intelligit alium
ē q spēs intelligibilis si ī intellēs ē
intellēs ut intelligibilis actu intelligit
rebus nō si ut intelligibilis potēs ob
dectur cognōe q denatura ī aīe ē mue
qūm ad indicāū quo sentēt cognō de ut
deducētes p dcis appiendam sic non
ga aīe ī in quīm nūtuem in mnoble
intuitum ergo p pecte quīm possimus
diffinim si q sit vūam tēs mēs si
qual ē sepīm ōmbi ī dat ut aug
dicit in de trin vaue q in obliem intu
tem intuī filiendie q ē ūm mēs mpe
sa mq aliq ille cognosim ut pse nō
ad q omia alia eraīa mō sed ea deōbi
indicātes sic q p q mēs nūā cognos
cit seipsam sicam ut aug dicit quōdā
do mō p intellectum sū ipsam ut pse
tonī dicit dūt quōdā ueio mō intuē
do in mobilem intuitū ut aug dicit vii
sic ad nīsi rōnes synōdō ē.

Ad p
mū q dō q intellēs nī intellectu pos
intelligit quīq affirmatiuam abstra
hit ut i pt sic spīritualem notiam
alioz alegnc s m ipō nō ē aīa abstra
ctōi pdēm eo q ppēs alioz intelligibi
lium nō sit ei in mente si ē sua
m ē ut ī eam mēte sent affirmatiuam
ab acquīre sic nec in ē ceū acquirunt
ab agente ītū si sōlum ens nō fōr ānō
pitur ad materiam sensibilem ut omī dī
in m de aīa ro ī mēs aliq affirmatiuam

abstrahit sin notiam spīritualem ipsi
q posit ipse ēt. Ad iv dō q intellēdo vūq
cernit nisi q nō propter se nisi q p
tinet ad cognōem quia aliquis sin
gularitū cognoscitur q mata sua agi
tur f q cognōem dei ē q aīa pecun
suam cognoscit nisi ī. si ers apd
multos artis ē cognōem nī ipsius
aīe in spē quīdam ad vec q ipse oldōmi
vim oculūt et pli pz sec ad ēna.

Ad
m dō q q nīq aīa nī cognōscitur ut fōr
ema nō tū abstrahitur material redditur
hac pli nō sit intellī n actu si impō
nem p abstractōm a materia.

Ad v
dō q oldō illa predit deuoncia actū
f q aīa ī papit se et nisi pcipiēdo ac
tum sīsī et obiī ut deū ē.

Ad vi dō
q illud ūlū plī cumelliū f q intellēs
intellit de se quīd ē et nō f q pt ī spīritali
notiam de se an sit et sīlī dō ad vii.

Ad
vm dō q opō sensitiua pficitur potē
in sensibilis nisi q ē aīe sīritual et nō
requirit dectatā distinctam si opō
intellēs nō dectatur paliq sīritū nō
nō ē sīlē.

Ad ix dō q duplī dī addi
tio cognosci vno mō sic exercitus cognōe
deuciatur in cognōem ipsius et sic dnī
actiones p naptis cognosci et hoc mō
nō pōt ad cognosci se ipō alio mō dī
aliq alio cognosci sic inquo cognoscitur
et sic nō ot ut id quo cognoscit alia cog
nōe cognoscit q id q cognoscitur eo
vū sic mēs plurī quīd cognoscitur
se ipō sic deus scipō se ipsū cognoscit
et sic aīa se ipsam cognoscit quōdāmō
p suā ceū suam.

Ad x dō q ēcēs q
dam magistōe aīe artē dicitur f q nōq
nādo mīquitur exercēdi ūtūtē vii ī d
dyō et ut ondat mīquo aīe cognōe de
fiant a cognōe angli l a celq artē di
cit ūtī grō exp naptis f uiam ut nei
di mactones pūcūt et actiones mīe
cis mp naptis resolūedo ex nōt f uiā
indicandi vii ī nō ē ad pōnī.

Ad x
dō q sic nō ot ut sp intelligimus mat
ē notiam spīritualē ī p aliquas ī
intellēs exūtes int et nō ot q sp intelligi
mus actualē ipa mēs cum cognōe mē
nob spīritualē et q ipa cum ceū in
tellēs nō ē pēs.

Ad xi dō q quo
intellit et quo intellit nōb nō sentit a
mēte f q nō et q ē et ī ē actus et en
tia. si intellīe nō ē actus ens q

intellectum. Si intelligimus aliquo
modo ad intellectum sicut quo est id
sicut magis est ad quod est et quod est id
est intellectum. Sed intellectus principium ad
intelligendum animam est species quae
est intellectum et species quae est principium ad
intelligendum animam est species quae est intellectum.
Ad primum dicendum quod intellectus potest esse principium ad
actum cognoscendi eo quod species est magis sicut principium
in esse. Si quidem ad actum intelligendum
videtur esse ad. Ad secundum dicendum quod
unaquaque anima seipsam novit non tamen integre quia
actus quidem ad id quod habitualiter agnoscitur
sed non quidem ad actum agnoscendum quia
est actus quidam. Unde August. dicit quod non
anima habet memoriam nisi de ipsa quia
se ipsam novit. Ad tertium dicendum quod illa obiectio
procedit de notitia animae prout agnoscitur
quidem ad naturam speciei in quo omnes conveniunt.
Ad quartum dicendum quod magis intelligit
seipsum intellectus quam species eius
est forma sui ipsius. Quia sicut primo et
magis intelligit substantia quam accidens
et sicut primo et magis intelligit magnitudinem
ad quod intellectus accipitur ut substantia quia primo et
Ad primum ergo dicendum quod unum angelum
intelligit quomodo seipsum et seipsum
agnoscit quod est impossibile esse et eius potest
matrem ponere quod se actualiter agnoscit
propriedo se esse sicut et ipse habitum
sicut in mente recepta est in mente. Ut possit
actualiter rem illam agnoscere. Et quia
est ipsius unus intellectus potest accipere
existentiam obiectum. Ad secundum dicendum quod
quod dicitur quod intellectus unio
eas omnes et magis referendum ad
obiectum cognoscens quod id quod intelligit
in seipso cognoscendo ea quae de anima multiplicantur
dicit dicit nihil eadem quae per unionem
collectam unum cognoscit spiritualem vo unum
ouem et imaginariam similitudines corporum
per intellectualem acceptam quam cognoscit sicut
multitudines corporum si ut referuntur
quidem ad illa quae est. Dicit quod unum
et spiritualem et imaginariam. Et cum
est intellectus unio sit per similitudinem corporum
ad unum lapis est modo. Et similitudo la
pidis. Et unio est dicitur multiplicitas quia
unio est fiatur ad primum corporis imagi
naria vo ad primum corporis sicut ad
obiectum sicut et illi dicit quod unio intellectualis
habitus corporum quia non ~~[illegible]~~ similitudines

hanc

quae non sunt quae non intelligunt quia
fiat paliquo species quae non sunt idem quod
intellecta. Et quia intellectus non con
venit ad aliquid rei quia similitudinem et ad
ipsum esse rei sicut in unione esse ad
unum et rei pulchri est quod inspiratur ab
aliquo species similitudinem quae non paliquo
corpus similitudinem inspiciat in unione
intelligit quod inspiratur ipsum esse
rei si id quod inspiratur seipsum simili
dinem rei quae non est paliquo similitudo
illam esse inspiratur quia est corpus
per quam in intelligimus animam non obiec
tum non aliquo aliquo similitudo quod intelligi
mur sicut in mente imaginaria non
debet. Et ipsum esse obiectum non
ri est occidentur quia ipsa ipsa non sit
paliquo species. Ad primum dicendum quod ubique
intellectus est de intellectu quae est anima se
parat enim ordinem exponit sicut sicut
intellectus angelorum non quod de intellectu huma
no aliquo sed intellectum et ipsa specialiter
est idem quod species sicut quod est impossibile
ut et ibi omnis dicit. Ad secundum dicendum quod
anima est ubique intelligibilis et
intelligit potest in quo intelligamus
intelligentia et exempto sicut dicit
Ad tertium dicendum quod anima non cognoscit paliquo
species abstractum sicut et intelligit
sicut est fit et unus et quod intelligit actu
vivum non sequitur. Ad quartum dicendum quod
anima non sicut ubi quia illima non in po
de principium cognoscendi seipsum ut
species intelligibilis sicut nec materia prima
et quia non se ipsum intelligit ut modum
intelligibilium sicut et post modum
sensibilium ut omnia dicit ut in de anima.
Ad sextum dicendum quod anima non cognoscit altius
aliquid non sicut medium cognoscendi et
magnum et actus sicut intelligibiles et
similiter res illes. Ad septimum dicendum quod
sicut dicta est existentia quod quae
in seipso existunt se aliam habent
anima ubi non. Et cognoscere quod sit aliquid dis
cernere. Unde ipso ibidem sunt quod omnes
illuminat et intuetur ab ipso
Ad octavum dicendum quod omnia non cognoscuntur per
aliquid abstractum qui intelligit
species illa esse sicut illuminando. Et quia omnia
do naturam speciei quae ascendit ab ipsa
intuitur in mente naturam. Sicut in qua species
conprehendit sicut exemplum cognoscitur in
Ad nonum dicendum quod quia non est per se ipsum

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

rellectu p̃ccm ognoscitur reflectu p̃ccm
nisi q̃ p̃ sensualē ē in mente situs at
mirtutū nō fit p̃ sensualē intellectu. sed
affectu. ergo ꝛc. ¶ Ipse insio intellectual ē
p̃stancia q̃ ad ill. ergo ē ei quasi dis cōd
sed insione ēdū spes q̃ ad ill. ē ea aut
q̃ p̃ ipsam ut ergo ꝛ virtus quasi insione
intellectualē vsi. nō. vnū. aīte p̃ccm et
p̃ aliqd alias spes ¶ Ipse mēs appetitum
ī q̃ ognoscitur. ut p̃ aīte aliqd mālē der
in. sed vtrūq; sic appetitum ab aliquibus
qm ipse. ī vtr ergo ī ēnē vtrū ognos
citur ab eis nō a p̃ccm sua cōscias ī
ēcaut ergo p̃ sui sēcū ¶ Ipse mētē de
scd. mēs. dicitur multoīc ēplum ēlin
sed rōnis intellectu ꝛ carnis sōdīs intellī
cat ē quo de mīpitur. ꝛ hic dicit ēnitū
post pēm sōdīs carnis quo ista rēpōta
ma. nl. ēnū. vnū. ꝛ ī p̃ pēm intrēg. mā
fit sōdīs rōnis ē quo intelligibilia ēntra
ognoscunt. ꝛ ī post pēm ēs ē ipsa
q̃ ipse. nō tōtāl. intelligibilia ognosci
unū. sed ōe q̃ ūt nū ipse ī p̃ccm og
noscit. g̃ ꝛ ē ¶ Ipse ūlto ē dens p̃ sensu
ōnūtū p̃ccm sua q̃ bōnū ai q̃ ē sit anīl
ī ūmūtū. sed p̃ sentia dei ūmūte ī fōē
q̃ nōs nīl ipsa dū p̃ccm ūdeat. g̃ ī
virtus p̃ccm ī vsi aīte d̃ūl sūt ī
ca p̃ scītes ¶ ad b q̃ intellēs q̃ē pōt
rellēs actu intelligat. rēdnt q̃ p̃ aliq
rēdnant ē actū. ꝛ q̃ intellēs intellīt
ī. sed actus actu. sed virtus ccm mālē
p̃ sensū nīl nō reducit intellēm de pōt ī
actum sic ōi q̃ q̃ dīm bīcūl. sūt p̃ sē
res ī aīa actu intelligūtur. g̃ bīnū ccm
nō ē id quo bīt intelligūt. ¶ Ipse dī. q̃
sic aīe ī tbīt ē duplex ognōcō una
q̃ qs ognoscit ī bīnūs. g̃ ūlīt ī alia
qm ognoscit q̃ sic bīnūs. hec cū ōne og
nōcōs et bīnūs aīa nō ordīnāt q̃ ē aīa
ognōcō ī q̃ qms nōmīt scīe alīq bīnū
p̃ sīpōnit nōnā quo ognoscit q̃ ē bīn
ī ēsēn p̃ sīne ūte bīc ēgrīnūtū ī sīam
q̃ ē ūmūtū. ī ēcrīpte aīe nō ē sīc. ūlīt. ī
sīnūt scīe q̃ ūdīm qm nōstīc. q̃ ē aīa
aīl. ūnūtū ē bīnū. q̃ ūtī ūtūs q̃ aīam
nō p̃ ūtī pīmō. ī nōs ē. ī p̃ ūtī ēdo ūtūs
quōm aīa ꝛ bīcūl. sūt p̃ ūtī ī ūtūs q̃ p
cōtī sua ē p̃ ūtī ūtūs. dū sīc og
nōscūtur bīnūs. ūt ē p̃ ūtī ūtūs. ūl. ūtūs
ognōscūt. dēcō q̃ ē. ūt sī sīam q̃ ūtūs
ē p q̃ qms cōsīder sē q̃ bīlīūs cōgūn
cūtūs ūl. dēlīt ūtūs. ūt ūtūs ē ūtūs

sīnō dēnūtūt q̃ ē. sī aīa nō ē p̃ ūtī p
ūtī actū p̃ sīam ccm. sī p̃ ūtūs sīnū
vū p̃ ūtūs actū aīe p̃ ūtūt mēē p̃
ūtī ūtūm actū. ūt p̃ ūtūs ūtūs
nō tū ūtūs aīe sīt ūtūs q̃ dēsīn
bī p̃ ūtūs de ūtūs sām q̃ sūt dīo ī ūtūs og
nōēē. et ūtūdē ē. ūp̃hēnsīōnē ī ūtūn
ūm. ē ūp̃hēnsīōnē ūtūdē. et q̃ ūtūs no
tīna obīctūs ī actū ūtūs ūtūs nēc ī p̃
p̃ūt p̃ccm sua ūp̃hēndīt. ē nō ē. q̃ ūtūs
potēāt aīe ūtūs ē dēcīam ad ūtūm sīmī
lū ī ūtūs actū p̃ ūtūs ī p̃ ūtūs ūtūs mōbīl
tēndīt. ūtūs ūtūs ūtūs mōbīl dīgūtūr ī
pōt. ī p̃ ūtūdam rēdūtūs sīcūt ūtūs q̃
sīs p̃ ūtūs dīgūtūr ī ūtūs ūtūs. et ūtūs
ūtūs sīc nō dīgūtūr ī p̃ ūtūdam rēdī
ūtūm dū ūtūdē ūtūs ūtūs ūtūs sē ūtūs. sī
ūtūs rēdūtūs ūtūs ūtūs ūtūs q̃ ūtūs ē ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs
ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs ūtūs

magnum. Si habitualem cognitionem habet mens ipsa possit cognosci diu illud. Habitualis cognitio ad cognoscendum effectum potest pertinere in actum cognoscendi ex habitualis cognitione. Dicendum quod habitus precedit actualem patiendo habitum se esse in aliquibus potentiis ~~habitus~~ habitus quos habet predicamentum in habitu habitualis habitus actualem participatur. Si quidem habitus dicitur esse mere habitus cognitione et affectus habitus. In cognitione prius est principium actus quo participatur et cognitionem participatur. Et ipsa actualis cognitio est habitus cognoscentem predicat. Si habitus affectus prius est quidem principium illius actus et quo participatur cognoscentem est principium primum sic cognitionis et affectus prius est principium cognoscentem et affectus sic patiendo. Ad primum igitur dicendum quod habitus est gloria et referendo ad obiectum cognitionis et ad medium cognoscendi quasi scilicet cum diligere cognoscentem ipsam distinguimus ecclesiam non aliquem eius similitudinem ut in magnitudine actus. Ad secundum dicendum quod primus dicit quod mens melius novit eo quod ipsa est eorum quod est ipsum sit non est nature quod mens adversitudo notitiam de nescire potest. Si eorum quod ipsum sit actualem cognitionem de nescire proprius quod seu sit quod aliquid cognoscitur. Ad tertium dicendum quod habitus non est ad cognoscendi alia sicut quo cognoscitur alia cognoscitur per principium ad cognoscendum. Et habitus est ad cognoscendum quasi medium per unde ad cognitionem alterius cognoscendum quasi ad cognitionem et quasi ad cognitionem et eandem notitiam non rumpit sicut alterum album quod ipsa sit alba. Si est quo ad est album sicut est habitus quasi non est ad cognitionem ut quod est cognitum. Et non est quod magis cognoscit species quod principium cognoscitur ab alia per alias enim speciem abstractam. Si species eorum quod principium cognoscitur in habitu quod cognoscitur ut principium cognitionis.

Ad 4. dicendum quod quod non habitus sit principium potest aliquid esse principium obiectum quod habitus principium cognoscendi non est nec cognoscit esse habitus. Habitus est magis cognitionis principium. Ad 5. dicendum quod quarta ad esse habitus mens habitualem notitiam participant eodem modo ab habitu sicut modus. Si prius pertinam.

Ad 1. dicendum quod quinto ut opus cognoscitur prius participant in parte et non ordinem quod ad quod ad cognoscendum esse similitudinem aliquam minus maxime est participium sua non cognoscitur unum cognitionis obiectum. Si minus ut opus affectus prius participat ab aliquo et ordinatur ad res et non requiritur maxima aliquam similitudo rei quia informatur sic intellectus. Ad 2. dicendum quod fides est habitus intellectus prius habitus. Et habitus non est ut principium actus intellectus quo ipsa fides sicut a habitus habitus est principium actus affectus. Ad 3. dicendum quod habitus habitus est magis proportionales sic non proportionatur ad illum habitum ad perfectibile non a sic obiectum ad potentiam. Ad 4. dicendum quod intellectus cognoscit speciem intelligibilem non per eam illa in palus speciem speci. Si cognoscendo obiectum quod species participant re flexionem in deinde. Ad 5. dicendum quod habitus quod in partem spe dicitur id principium non modum ad quod illa autem angelus distinguit et principium modum cognoscendi quod unus est cor quod est ei animam de quibus cognitionem habere non possumus et non est. Si ad ea cognoscenda in cor imagines in similitudines in notitiam autem illius est cor quod sit in parte intellectus quod deum prius participant dicit cognosci. Et eris est in matutini intelligendi eremus in quo actus sic intelligendi principia cognoscitur et non dicit quod species participant cognoscitur et in modo est cor quod pertinet ad primum affectum quod non cognoscendi in est intellectus. Si non affectus non prius participant quod est affectus si species notitiam. Et non est intellectus cognoscitur sicut in mediam principium quod non habitus affectus prius participant sicut quidam remotum principium cognitionis in quantum habitus actus in quibus intellectus cor cognoscitur ut sic possit dici quod non prius participant cognoscitur. Ad 6. dicendum quod species alia per quam cognoscitur non est aliud quod non in hac participatione intellectus cognoscitur sicut species non est ad amicitiam abstinentiam. Si quidem plenitudo est ipsius ut species dicit. Ad 7. dicendum quod intelligere per loquendo non est intellectus. Si ante participatio sic nec aliquid est aliquis si ignis participatio nec ipse due prius intellectus affectus est cognitionis magis et similitudinem sic intellectus eandem quod actus cognoscitur. Non dicendum quod est

[illegible] nullum non solum redit ad cognoscendum actum nullos et
[illegible] actum affectum sed et passionem redit ad
appetendo et diligendo non solum actu assendo sed
et actum nullos. Ad iam dicendum quod difficile quod
primo ad cognoscendum nos et discretio
qua distinguitur ipsum illi et quo ille qui sic diuina
cognoscit qui se cognoscat est in psalmista sed
et discretio et id quod cognoscamus distinguitur ab
omnibus aliis. Ad secundum dicendum quod
nos cognoscimus non quidem illa cognitione quam
habemus de illis sed quia cognoscimus quod
sunt vel quod habemus aliis nisi quod habemus
aliquo sed alio modo nos ut deum et. Ad tertium dicendum quod
omnis rationis primo et simpliciter est respectus in
intelligibilia eorum et nisi intellectus actu
accipiendo ad sensibilia quia intelligibilia sunt
excellentia et non delectant nos in ea ad nos
intelligibilia cognoscenda cum ea quae sunt sicut nos
phantasmata quae inuenitur nisi per phantasmata ad
actum intelligitur ut deus est. Ad
vnum dicendum quod sicut magister phantasmata
et habitus cum exercit quod non cognoscamus nos in
presentia eorum diuina nisi sicut eorum habitum
nos. Ad quartum dicendum quod dedit dicta
non pertinet. Ad vnum dicendum quod quamvis plenitudo
nullus in ente non habeat eam ordinatam cognoscendi
rem ipsam habitum habet cum ad actum pertinet
habitum quo actus eliciatur. Vtrum deus cognoscat
Decimo quaerunt vtrum deus possit fare se hoc eam de fare se
tatem nec quia quod non potest fare hoc autem
etiamsi primo pertinet. Et arguitur quod
ab hoc eam ut ang. dicit ergo omnes
patentur omnes hoc. Sed omnes u
[illegible] sus papae dellum est. Et hoc
mirum monstrum papae per diuersos ad
martyres mirum amor ut pp. pbiui
q. eos ergo et e. Sed aug. vm. de tri. d.
magis quisque diligit quod diligit
fidem quam diligit certissime nouit ce ergo
et deliquium quod diligit certius nouit quo
quid nec. Sed nec [illegible] et inclinatio ca
ritatis quamuis adhuc uirtus. Et
alias uirtus quae sit. et nec certius
nouit [illegible] habitum uirtutum nisi differto quage in mistas
ale vo nisi. fuerit [illegible] et hoc
facultate quia nisi posse per quod et.
Sed plus dicit nisi posset quod impossibile est
[illegible] habitus nisi latenter et in
tuit et nobilissimus habitus quod melius est

dicere quod vnus caritatem uestiat se hoc eam
Sed gra est in spiritali et alibi nos qui in
eo prudissime existimemur et ipsum proprium et
ab hominis gratiam sumus et gratiam habere et
dicere et decentiore. Sed vnicum dicere deo
uiris ad salum et hic caritatem et non
ad salum ergo habere caritatem sit se hoc et
quia gratia fletur. Sed plus dicit vno
ad quod est certior et arte et ad hoc arte
sit se hoc eam ergo quia habere uirtutes sic
habere caritatem quia est magna uirtus. Sed
quia est. Et nemo sit uirtus digna sit odio
nisi amore et illa qui habuerit eam digna
mare deum plus vnum ego diligens me di
go quia est. Sed magis in primo dicitur nisi
potest ignoti diligere et ab diligere in se
mirare quia est. Sed nihil prohibet existere
qui deus uelit ad hominem in eo. Iob. 19. si
uenit ad me non indelo enim et pater
tatem de habitat habitem Io. 14. qui ma
net in caritate in deo manet et deus in eo et
illis potest existere sicut se habere
Ad. dicendum quod habere caritatem et aliquem
habitum libri aliquis omnes pertinent se caritatem
habere ut potest ei se ad spiritalia opera pertinent
et mala effiantur detrahant et palmis
habentur nihil fiunt et eum diligit nisi
pertinent se hoc caritatem in deum eum
tenet et non habere quia sic expedit quod aliquid
nec habere et cognoscere aliquid habitum se hoc
per simpliciter cognoscendum et cognoscere deum
in illo quia est habere aliquid est habere
nisi deo solum magis indicium per ad quod
ille cognoscere per habitus illius indum
sit ad quem ordinem et modum
sible quia ens in medium omnis et finis est
de finis voluntate caritatis omnis vi
nos pertinet et actu diligimus quia
scipso papae an adi pertinet ut non
habemus sic et caritatem habere. Sed
ergo est quantum pertinet in magnum per
ceptum et quantum habere magnum per
intuitum et est perfectum habere et
in omnis habere et non non
mutuale papae et actus ille diligere est
non ad papam et ad deum et papam
le non est habere signum caritatis per
fectum habere diligere ad caritatem
Ad. dicendum quod delectatio illa quia maior
habitum et caritatem habere et habere aliquo
aequalitatem et non est habere signum
ad caritatem demandum quia est habere
Sed papae ad primum dicendum. Ad

dd. q. q. nis cristiuc cognoscat dilectum q
diligit sicem ni qiemu ē dilectō nō tū ē
cristiuc nouit eam caritatē ¶ Ad. m. dd
q. q. nis mediuacō qua caritas mdiuer
ad agendū sit q. tam pnapū appetendi
caritatē nō ni sufficit ad pfectum. p. cpō
ni caritatis ullo. u. pt. p. cuje aliq. hini
vie ñ sunt pfecte ad q. hinus ille ordi
natur p. q. de hīm mdiuat. et p. m caritate
sari nō pot. ¶ Ad. v. dd. q. plūs loqtur de
hīm ni intellectuc pns qui sunt pfū nō
possūt iace hūtes co. q. de pfectū eorū
cerundo. vii. qmū secul sūt se sacre sit cōgi
tei ognosce. et qm illius ē cū. et qm impo
ē alt. se vie. et sili. de hūc hīm intellec
pnapiū sit de hīm illum vie. si cari
ni pfectō nō qsistit intentione ogdō
ms. si in nebrīna affectō sit. nō pot ē
sile ¶ Ad vi. dd. qm hms q. mediat dñi
nō ē atque silitudīem qsitū ad omia. p.
nec gra sum opatur qsitū ad h. p. in se
spiali mstu aiqnt maīfē sīc luy cupe
mstu aiōlu. si qm ad h. q. gra ē pna
pū spiāl. inte sīc luy celestū aqpū ē
quodāmo inaūcōl. inte m hus mstem
vi. ut dyō dicit. et ad aliquos aliquos silitu
dines ¶ Ad. vii. dd. q. nie se cognitē pt
intelligēdo p. vno mō ni vi. cuidā
sīc cū di. vny. et alū. hīc caritatē in. vi. q. nos
cū dep deō cantatē vie. nl. q. h. deū sig
mstam ad dīm ai. at. et frū nō pruncat
q. pnic. nl. dnitē. si solū mō mpāl res
sū ē. odīo ne. q. bonū. et malū cū di. ego
diligo. ul. nolo. nie. ide cognitē. h. q. di
co me hīc caritatē sūtur. in vi. cuidā
nois. ac si dicatur nolo. h. q. ē me vie ca
ritatē. h. mdi. p. ibet. cū magnū stro
cū. q. dīme. et hīc caritatē. et sicam. i. hō
nū. et nō hīl caritatē appent se. hīc ca
ritatē. nō ni sōtur. q. ad. sacr. se. hīc ca
ritatē. sed. h. in vi. oīms. sūt. i. q. hīc ar
caritatem sīc nām ad salū nō ni sacr
se hīc caritatē. imo mag. ex pedit ne sh
re cōtē. q. p. h. mag. illuminō. et hīlum
ostuat. q. a. di. nātio docet de omnibus nātie
ad salū mstl. de omnibus. mor. ogtō. q.
nātia ē ad salū ¶ Ad. ix. dd. q. mre di
cē. cnoi. oi. arte. cnitūtē. in cliyatōnis
ad vnū nōr. cnitūtūc. ogmcōnis. vr
cū. ut dicē. cultus. inclinat. ad vnū. imo
dīmēdam. nē. is. q. cnus. et dmarnio. pt
gr. ad vnū. sūt. q. ar. et. p. hīc. nō di. q.
mtrie. ē. cnoi. omi. arte. ut nō cnus. ad

Sercapiat hīc mtrutem. q. artem vari
Adcamo. q. ut. cū. nīcō. aiūtu. in
mēs. mstam. me. p. ē. possit. mde
sit. mde. dm. pecū. et. m. q. sideū. p. ceū
q. nin. p. di. densione. ore. ad. os. loqnor
ci palam. et nō pemguam. mdi. dīm. si
h. cmde. dīm. pecū. ergo. cū. mortes. ad
h. natū. gēt. nē. q. ds. mstatu. me. possit
dm. p. ceū. mde ¶ Sup. p. ero. xxxi.
nō. mdebit. me. hō. et. mnet. dic. glō. q.
q. qui. dā. ulac. carne. vinētur. si
estimabū. iuste. ēlētur. ore. plō. ms
actūe. pt. ctm. dei. clarius. mdi. clari
tus. q. do. ē. omo. cest. in. cade. glō. di. q.
tē ¶ Sup. hūc. mellem. cmde. nē. sūt
nos. ī. cū. si. stat. me. ū. m. pediebat. ōn
mellem. qn. dīm. p. ceū. mdet. ergo. et. nos
ī. stat. me. dīm. p. ceū. mde. possumus.
¶ Dyō. mstatū. me. mellem. alē. mstone
ognosce. vii. vo. i. in. sibilia. dei. tē. si
mellem. mlio. ē. p. ōs. res. mst. ipīs. vsū
ut. aug. dic. ru. sē. gen. ad. lram. g. tē.
¶ Sup. p. sē. mlin. de. aia. q. aia. nrā. quedā
nō. ē. oia. q. sū. ē. quedāms. oia. sensibi
lia. et. mellēs. oia. mlligibilia. si. marie
mlligibile. ē. dīna. ceū. g. mellēs. nē. ē. p.
stat. me. f. q. p. p. loqmur. dm. p. ceū
mde. pot. sē. et. sū. pt. pt. oia. sensibilia
sentire ¶ Sīc. ido. ē. nūla. voīms. un
et. unēsa. nātus. si. dīna. voīmus. q. un
sūt. unēsa. pt. q. nob. in. mediate. diligā. mstā
tu. me. g. nātus. cenl. al. pot. in. media
te. mstatu. nie. mdi ¶ Sup. mellēs. nē. ad
sed. ē. ut. dīm. mdeat. si. ergo. mstatu. me
mdi. nō. pt. h. nō. ē. nūp. aliq. velam. q.
qmdē. ē. dnplere. et. cimure. dīre. q. dā
nelam. mstatū. in. notēie. nō. erat. nūc
et. alas. renouer. iv. cōg. in. nos. a. re
nelatā. fune. gliam. dei. sp. ad. tē
ēnē. ii. nelam. ut. sīt. dīm. ē. cmde. mlio
nem. impedire. ū. pot. q. ēnē. q. nō
ornden. nīe. q. aliq. cimure. q. mstatū
me. dīm. p. ceū. mdet. mōs. nīa ¶ Sup
omnie. q. ē. malo. ē. in. eo. p. mod. ut. qn
eius. si. dens. ē. in. ūte. aia. et. ceū. ē
ai. g. mod. nēie. nō. sīt. mtelligibilis
ipa. nē. q. ceū. dīna. sīt. mete. nīa. in
illigibilis. g. q. ¶ Sup. mstodīs. dic
darnitre. vi. illatū. mauerlibīcū. sal
enl. nātus. hūnē. mellē. si. mēs. nīa
sanatur. p. gīm. g. ūte. sanatū
statu. me. mdi. pt. ceū. dīna. q. ē. mor
cestibilis. dīnīna. ¶ Sup. q. de

omnibus proportionem est principium in cognitio-
ne eius a quo omnia continentur est principium
in essentia eius a quo omnia continentur est prin-
cipium in essentia. sed deus est eius quod est primum
in creatione est primum accipere in intellectu
in statu vie ergo deus est quod est in primum in
essentia statum per essentiam suam in statu vie
cognoscere possumus. Ad invisionem. Preterea
ad visionem requiritur videns et visibile
in suo intellectu. si hec omnia invenire in esse
respectu creature divine ipsa. nichil nostra cum
hic creature divine visiva ut potest ad hec cum
esset ac divina adequalis unum nostre in
certo et non deficit. quia quamvis nichil nostra ad
[illegible] continuitur ad divi-
nam essentiam sit dei similitudo ergo etc. Preterea
aug. dicit xii. li. omnibus videntibus convenit
esse quod videt et videntibus videntur non esse quod di-
cit omnibus videntibus non esse quod dico vel que
se. id videntur nec ergo intellectu nec
tu. in me. sed audio in ipsa quod super inter
nos est incommutabili veritate. sed incom-
mutabilis veritas est divina essentia ergo si
potest ad intelligi in ipsa videatur quod in statu
nunc essentia divinam videmus in ipsa
que vim inferius. Preterea. Veritas infinita
non est cognoscibilis. ergo summa virtus
me cognoscibilis est actu essentia divina quod
est. Preterea gen. xxxii. vidi dominum facie ad
faciem sicut dei formam in quam sumus in
corpore accepimus esse sic qualem
deo sic ei gloria. hec autem sicut est divina essentia
ergo iacob in statu vie deum per essentiam vi-
dit. ... i. tim. ul. lucem habitat inaccessi-
bilem quem nemo hominum nec vide- Preterea
re potest. exo. xxxiii. si videbit me homo et vivet
glo. quamdiu in hac vita mortalis vivitur vi-
deri potuit deus per quasdam imagines
et visiones non potuit per essentiam suam lumine
creaturis hic quod lumine est divina essentia ergo
etc. Preterea dicit quod in statu me accipi
possit corpus diligere ut non potest totius in
illa. sed si per essentiam videretur intellectus
ergo per essentiam suam in statu vie non in-
telliges. Preterea cum enim in statu vie
est apud dominum in speculo. sed essentia
divina excedit omnem non est ergo.
Preterea plus distat essentia divina ab omni
eius contractu per nos abscisum. sed quamvis
ex quibus nec ... per omnium intellectus
est prophete morte plene animam separat accipe
quo ad potentias sensitivas quam ad actus
si ergo si videat deum per essentiam oportet quod

separatur accipere a partium quod actus corporis
primus. sed hic non est quod deum hoc in statu me ex
istit quamvis illis per essentiam in statu vie est
ergo illis per essentiam in statu vie deum videt. [illegible]
Respondeo dicendum et aliqua actio per aliquem fit
duplex vero modo sic quod illius actionis prin-
cipium sit in ipso actio sive in motibus natura
libus operationibus videmus. alio modo sic quod prin-
cipium operationis illius ut motus sit a prin-
cipio extrinseco sicut est in motibus violentis
et sicut est in operibus miraculosis quod non fiunt in vir-
tute divina [illegible] sed nostra [illegible]
[illegible] in statu vie non potest cog-
nosci [illegible] per essentiam suam [illegible]
in cognitione [illegible] recipit quod ad
[illegible] intelligibiles accipit. [illegible]
anima unde oportet quod [illegible] in statu vie [illegible]
species [illegible]
sufficiens est ad representandum divinam essen-
tiam [illegible] creature sensibiles
[illegible]
intelligibiles species [illegible] abstrac-
te sint ab [illegible]
[illegible] et multo magis ab essen-
tia. unde [illegible] statu
vie [illegible] nec deum nec angelos per
essentiam videre [illegible] per essentiam videri pos-
sunt [illegible] species intelligibiles ab eorum essen-
tia differentes [illegible] divina quod omne genus ex-
cedit [illegible] species
[illegible] adequate repre-
sentare [illegible] per essentiam videbat q
[illegible] videat. [illegible]
essentia [illegible]
quod si [illegible] plus
disponat [illegible] deum per essentiam
dispositione [illegible]
[illegible] gloria [illegible]
[illegible]
sic [illegible]
dispositio [illegible]
[illegible] super aquas ambulare [illegible]
[illegible]
[illegible] ut divine essentie [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] collige [illegible]
[illegible]

narme abstinet a bonis quibus natum
operebatur sic. g. p. omnes enim nullis in
stantibus dum peccatum indeterminatis
mutabilis operantur. ut dicit peccatum inde
aut non dicit aliquam aeternae mortalis totaliter se
parat non qui se removit in finem nec erque
ab eis sensum aliter quibus instantibus nec
mal. nec utitur. ad primum g. dicendum quod
ang. ad hominem et ad parvulum demonstrando
dum erubescit mersus ondum dum p
ccatum indisse inquodam rapiunt. sic et depan
lo dicit. quia in ne nubis indeterminatis legitime
et decetur gremium equitandum. ad 2. dicendum
quod gigas loquitur de nullo quem aeternae o
replacuisse adhuc altius. ut dicit dominus centum in
rapiunt indeterminatis unum sibi illigit quem sapi
entiam quidem nec indeterminatis finitur
mortis. ad 3. dicendum quod quia propter finem
singulare. ut cedit finem mistorum et quibus
sor quia apparet ut est quia ceteris denis et id
incerto potuit ceteris oia quae ad naturam
maxima expectantur. ut vinum nis aut
et cos efficiuntur. sic ipse disponebat vini
nec dolorem corpore operatione aeternae iuris in
pedicent nec iterum finis dolorem corpore
minuebant. sic nullus emis. inter quae il
luxit illud dum peccatum videtur. ut inde ad
minores quae gloria non [illegible] et sic si
nul. erat inaeqa et quia sensor a deabus di
a pe. magis gressibus inibi redierunt
deuterunt ad minores et a passio mi
nor. nutabi nisi ou minu finis rumiuit.
ad 4. dicendum quod nullus ab vegne instanti
nis de agnoscere non ut fiat de eo quod est si
quae h. quibus ad id ei cum agnoscere
an sit chiua volontati nullus quod
nus mal. agnuit paligna silicendies si
et alia quae ante referre ad id quod agnos
ceuit id ad id quod agnoscitur ut cristie
gonis. ad 5. dicendum quod nullus nisi in
dum ne dum cum aliquo non agnoscit
et non distinct de eo quod est si solum quod est.
ad 6. dicendum quod [illegible] dicunt
ut non fuit potuit quin ex hoc quod
mublin quae [illegible] non possunt
a possum [illegible] ab incedere
agnoscit alie alis pegnum cuius id est
quia affectus ad nullum sed ut
nisi ut ego nullus [illegible] ego a
nullis et existitur cum praeter tade
pneum inipsum ego agnoscit aliquid
agnoscendo de eo quod est sic affectus fertur
in id quod ei per nellon offertur sui id quod nec

quod fuit redire poenitentia media per quam nullus
transiunt. ad 7. dicendum quod quinus nullus
ut ad id sic fed quinquat dum non tu. ut
naturali sua nutrire dum non potest
plum glie si nullum tio omni nelamide
remoto non dicit quod nullus dum peccatum in
deat silum glie est a dum. inlonio in
peduum. ad 8. dicendum quod non unum cum in
illigibilium quod hetum pini quam tu alius
coit. et ce vni quinus mea sit de non quod
si mea ut fol intelligibilis sit dum
ce sic e nullus carnis quatis a carnis oin
coit dat cerum dat cum carnis pprium mo
dum cendi et sic quitum ad id quae in oin
peccati plenitudinem poenam in neitur ce dum
unode indinio et in mor. pprium mod
cius. ad 9. dicendum quod duplex est sanitas nu
no una qua sanatur aliqua pgnum fidei
et id sanitas fac inde illam in aestibilem
dantur in spedo et meungnate alia e
ab oi elpi et pena et mia quae pgeam et id sa
nitas fiat inde dum fine ad fatiem quae
uisones distinguitur. 1. 2. 3. indem
nic pseudin ce. ad 10. dicendum quod cus nd e p
p cotitate cui sit ide peccatum rei cui nullus
pprium excedit et id magnitudo cum rei pum
agnoscatur. et cus quae pnum cotitate ex
cedit. in pprium nale oio alicui rei nullus
ul alius agnum id sufficit agnoscere pt
id in statu vie in quo pspes aeterna ab
stractis intelligimus agnoscimus ce ce
sufficit si a ce meum. ad 11. dicendum quod
nus dum ceti sit pfectus intellectus uno non
tu ei quicta. ut fol intelligibilis quae intellie
posit quod dum tunc glie non pfectum ipsi in
tes. non ivit fortitudinem in dei dum peccatum
aliquod pdes tunc illustretur et sic defiat
et in dei fidelis et in homo pfectum in
o non sp ad id quod in. in meuetura in nemat
aliquod cum silicito non inquit ad centum quietum
quinni ad 2m. ut e silitudo centum. dum
non dicit quod sp in reno nun fetum in dum. ad
12. dicendum quod id diat glo sup id po. dimunitur
et. iustitiae et e. ab una scam istam in
dante iustitiae in iustis: humanus supponitur
sic ab una fonte illae stanco resistit illae
dis diffe. et uno finito et si quinos in
tuae in eum ad inde dicitur. et quae sim
diem in iustae unum resistunt de aliquo iudicium
unus ut cum principia ysa notis indium in
doctrinis. vii in or. quinti iustus quod p
ceuit in dei. ad 13. dicendum quod sunna iustus
quinum est in de iustae agnoscibilis: sic expte

sit

de truly [illegible]

dx et [illegible]

Nō ab una [illegible]

ma omnigt q̄ ē unu̅ ꝯgnoscibile nob' sic p̃ [illegible] ¶ Ad xui. dd q̄ in [illegible] illa dup̃ exponitur in glo [illegible] mo. ut intelligatur de mansione [illegible] [illegible] ... deus cū [illegible] non exponitur [illegible] glo. [illegible] de [illegible] [illegible] in [illegible] intuitur [illegible] qd [illegible] Sz magis q̄ no ē [illegible] ... [illegible] [illegible] ... q qui ē ipa [illegible] no [illegible] [illegible] ... se lege [illegible] [illegible] ... ut [illegible] ... ēē seno posse [illegible] post paucia [illegible] ... [illegible] ... [illegible] deū [illegible] ... ꝯgnoscimus ꝯgnitionem dei facienti nota mus. Utrum deum ēē per se sit notum simpliciter.

Quodecimo qr̃ [illegible] an [illegible] per se sit notum [illegible] ... sic prima principia demonstrationis q̄ no possunt cogitari non ēē ... q sic sunt nobis per se nota quorum cognitio ... [illegible] ... ergo ... ¶ deus ē id quo maius cogitari no potest ... ergo deus non potest cogitari non ēē ¶ deus ē ipa [illegible] ... ¶ deus ē ipse ēē suum ... ¶ [illegible] ... omnia desiderant summum bonum ... ¶ [illegible] ... ¶ [illegible] ... no ēē ergo ... ¶ [illegible] ... no ēē ... ergo ...

[illegible] ... ¶ [illegible] ... ¶ [illegible] ... ¶ [illegible] ... non potest cogitari deum non ēē ... ¶ [illegible] ... ¶ [illegible] ... ¶ [illegible] ... ergo deum ēē non ē per se notum ... ¶ deum ēē ē articulus fidei ... ergo deum ēē non ē per se notum ¶ [illegible] ... ¶ [illegible] ... ¶ [illegible] ... ¶ [illegible] ... ¶ [illegible] ... ¶ [illegible] ... deum ēē ē per se notum nec ... deum ēē non ē per se notum ...

p demonstrationem [illegible] alii vo. ut aug. opi
natur q deu ee sit p se notu ut illis p
sit eius z ymaginibus p se cogitare intus
prima opio manifeste [illegible] apparet in ueritur
cum ii q e deu ee demonstrantibus irrefraga
bilibus z apostolo plurimu q mo z quo ulli
ad ostendendum ad irroneos et friuole ni du
[illegible] quasi no opioni secundum utrum
ad ve. n. dupl ad p se notu. sz sez quo
ad nos deu g ee s e p se notu ut q ad
nos uo nob [illegible] ad agnoscendum de
[illegible] hinc z de [illegible] sit tam [illegible] q in
dem sic apparet ad ii. n. q ad sit p se no
tum [illegible] requiritur. d. ut pdi
catum sit de rone subiecti [illegible] cogita
ri no pt [illegible] apparet ad
ii e q ut p se noti no oi q nob sit
cogitum [illegible] pnu z inde
e [illegible] p se noti sit oibus qui [illegible]
pones [illegible] talia [illegible] quorum [illegible] oibus
notu e ut oe totum e maius sua pte [illegible]
cui sit [illegible] q e p q dam no [illegible]
se nota sapientibus [illegible] q [illegible] cognos
cunt [illegible] ignorante [illegible] dicit
q duplex e modus [illegible] [illegible] bine
modis [illegible] demas
[illegible] in corporali
a in loco no ee q no [illegible] doctis ap
paret q [illegible] ymaginacionem
transcendere no pt ut ad [illegible] peni
[illegible] e q ee in [illegible] natura e [illegible] p
[illegible] [illegible] natura e [illegible]
[illegible] q dicat. [illegible] no pt dici de [illegible]
[illegible] q [illegible] p se notum [illegible]
ee sunt [illegible] quis [illegible]
q inde [illegible] e q e [illegible] ut dic [illegible] z [illegible]
e z q e. ut dir [illegible] p se e no
[illegible] q [illegible] dei no e nob notu
[illegible] quo ad nos [illegible] notu
[illegible] indiget [illegible]
[illegible] eius in debent [illegible]
cunt nob p se notu deu ee q [illegible]
notu q [illegible] no [illegible]
q [illegible] p [illegible] ad [illegible]
e ad [illegible] [illegible] e
pnu [illegible] q [illegible] oibus
[illegible] [illegible]
[illegible] ad [illegible] p se [illegible] ad [illegible]
deu ee. Ad. p. od. q [illegible] illa [illegible]
ee [illegible] q no e p se notu [illegible]
e q pos cogitari [illegible] e p se [illegible]
qui sumus deficientes [illegible] nos [illegible]
ea que [illegible] ut [illegible] q ad

pot cogitari no ee no impedit q e sit
id quo mai cogitari no possit. Ad
iii. od. q [illegible] sup eius [illegible] sic
eius ee in [illegible] p se notu. [illegible] e intuitu ee
no e q p se notum nob ee aliqu primu ee
q sit [illegible] eius quorum [illegible]
[illegible] ut [illegible] e ee p se
notu [illegible] ee. [illegible] no
sequitur q deu ee [illegible] p se notum.
Ad. iii. od. [illegible] preter [illegible] nob ee
p se notu q [illegible] sit ee deu q [illegible]
ut nob. no e notu p se [illegible] deu [illegible]
[illegible] indigemus ad [illegible] ut de
[illegible] Ad. v. od. q [illegible] bo
nu desideratur dupl uno mo [illegible]
[illegible] oia desiderant [illegible] alio m
[illegible] sic oia desiderant [illegible]
bonu. q [illegible] e desiderabile [illegible] in
eo similitudo [illegible] in [illegible] vnde [illegible]
no pt [illegible] q deu ee [illegible] bonu p
[illegible] sit p se notu. Ad. vi. od. q [illegible]
[illegible] eius [illegible] oia [illegible]
[illegible] ee nob [illegible] magis no
tum q [illegible] ea [illegible] notum [illegible]
[illegible] magis notu quo ad nos [illegible] ad. vi.
od. q cogitari ad no ee pot intelligi dupl
uno mo. ut [illegible] cadat
[illegible] que cogitet se no e
[illegible] sic a ut pt
sit [illegible] [illegible]
[illegible] alio m
[illegible] ad [illegible] ad [illegible]
[illegible] ee ei assentiri
[illegible] cognit ad [illegible] se ee. Ad. viii.
od. q [illegible] ee futuru n
[illegible] fuisse q [illegible] fuisse
futuru. [illegible] impossibile aliu [illegible]
[illegible] eius [illegible] ut dicit
[illegible] no dicit ee. [illegible] ee
[illegible] vnu [illegible] sic
[illegible] sequitur [illegible] ee fuit [illegible]
Ad. ix. od. q [illegible] quid reducitur
ad [illegible] simpl [illegible] e suppositu
[illegible] ee no [illegible] Ad. x. od. q [illegible]
[illegible] e p se notu
[illegible] Ad primu [illegible]
[illegible] ponit q [illegible]
[illegible] id
[illegible] q [illegible] uni
[illegible] Ad. [illegible] q
[illegible] quo ad [illegible] e p se
[illegible] Ad. iii. od. q [illegible] defectu
[illegible] no [illegible]

nisi ex effectibus · cum ergo non cognoscuntur
quia sicut se sit persone nominis ❡ Ad .iiii. dico quod
adhuc cognoscuntur ad esse nomen quod significatur
deo quod sit possibilium · nomen quod significatur
tur per nomen · ❡ Ad .v. dico quod dum esse non est articulus
fidei · sed procedens articulus unum liquet
est dicere ad ad quod intelligitur ut ponere quod
trinitate esse cum esse trinitate personarum et alia
❡ Ad .vi. dico quod illa questio fidei existimative
cognoscitur secundum quod certitudo in potentia simul
tamen ad bellum nisi ulli non credentes simul ad
dicere quod unus quod fidei tamen non quod cognoscitur
existimative secundum quod certitudo que credentium intellectus
intellectus cognita in parte · que non credentes assenciat
bus qui credit non prevenit ex hoc quod
tales eis continuat ad credibilia viriute
aliquorum principiorum · et exponitur quoniam
claret intellectui adhuc quod ut credens assenciat
et inde est quod dicimus quod sit fidei pro motibus du
bitationis insurgere in credente ❡ Ad .vii. dico
quod capitula non concedit nisi solum quod cognoscitur
dum esse · sed nisi quod credendum ad cognoscendum de
eo quod est quod quidem ultimum ut cognoscere
non possumus in quantum deo cognoscam quod in
est cum non sit ad parte est ab omnibus aliis dis
tinctum apprehendit cognitionem quod cognoscitur
quod est et de hac cognitione intellectus anticipans ang-
citur indicata · vel proprie ❡ Ad .viii.
dico quod ea quod sunt inde distincta non est possibile
cognitum abinvicem separari esse quamvis se
paratim cognoscere possunt quamvis non deus cognitum
potest · sicut quod eius homines cogni
tur non tamen potest cognosci quod sit deus · non
sit · homines · vel in non distinguatur quod
est esse ratione · sicut cum sequitur quod posset cogita
ri non esse ❡ Ad .ix. dico quod deus
non solum cognoscitur in effectu in fine · sed
est malus sine effectu · vel dato quod ab a
liquo non cognoscitur · ut intellectus non scit
quod ullo modo cognoscatur cum eius effec
tus sit eius esse quod incognitum esse non potest
❡ Vtrum per rationem

Queritur duodecimo quod utrum possit per trinitatem ra
tionem possit cognosci trinitas personarum · quod non sic probo quod omnis
invisibilia referuntur ad personam per hoc scilicet
cum quod ad personam sunt divinis ad
personam speciem ergo per illam rationem
tunc possumus naturaliter cognoscere in
creature ❡ Item quod omnis cognitio cognoscitur
quia esse potentia per sapientia et bonitas
post ergo quod eis primus potentia attribuitur
prima · quod post sapientia ergo per naturale

rationem possumus scire quod modo est post generatio
et post generatio in divinis determinative
sequitur distinctio personarum ergo · item ve
possumus cognoscere distinctionem personarum quod per
generativa · sicut post primum sic prius est ordine
ordo non est ordo potentia · sed in ordo ordo in prima
est intellectus quod agens per intellectum generare
esse primum et in eo intelligere sed modum intellec
di prius est quod velle et agere ergo intellectiva
potentia est prima potentia intellectiva · est post generationem
quod omnis intellectus generat notitiam in se
ipso ergo etc. ❡ Item omne equivocum reduci
tur ad univocum sicut omnis multitudo ad
unitatem · sed processio creature adeo est per
sic equivocum cum creature non conveniant in
deo in nomine et re ergo oportet ponere plures
rationes perfecte in deo processionem univocam
sicut inde adeo procedit quia ponitur se
quitur distinctio personarum ❡ Item dicit
quod omni glosa super apocalipsim quod ubi sancti fuerit
quod esse personam plures erraverunt · et magnus error
errore est personam plures sic ponentium
filium non esse ergo et sancti plures quam filium
cognitione divina cognoscunt possunt plures
filium inducens ❡ Item sicut dicit boetius in de motibus
summum omnium inequalitatem precedit equali
tas · sed inter creaturas et creaturas est inequalitas
ergo · aliquid necessarium et aliquid in
deo ponere equalitatem · sed non per in se est
equalitas sicut ibi distinctio quoniam sibi
est equale sicut vel sibi sicut dicitur in aliquo
est ❡ Item naturali esse ad perfectione quo
do sit plena iocunditas · sed in illius
bonum est possessio iocunda sine socio · ut boetius
dicit · ergo etc. ❡ Item naturali ratione in
creaturam perficit ex similitudine creatura
· sed in creatura invenitur similitudo trini
tatis non solum quantum ad essentiam et
bonum · sed quantum ad ipsa personas
etc. ❡ Item philosophi non habent cognitionem de deo
nisi per naturalem rationem · sed aliqui phi
losophi habent ad cognitionem trinitatis · unde
primo celi et mundi dicit per hunc quoddam · numerum
et trinitatem adhibuimus nosmet ipsos
magnificare creatorem etc. ❡ Item augustinus
narrat · x. de ci. dei quod porphirius plures po
nit deum patrem et filium adeo genitum et in
libro etiam quibusdam platonis quibusdam
invenit sicut scriptum est in principio evangelii
iohannis in principio erat verbum usque non
erit factum est ex aliquo ibi mani
feste ostenduntur divinarum personarum ❡ In
naturali et ratione philosophi accesserunt de

pot ad dicte. Et ad aliquid ad dicte in
dinus sequitur ubi amissio ipsius distinc
co. ergo trinitas ipsa tonc naturali ogni
a pot. Conte. q. dl. xxx. ii. fides est sin
e. ecclio que illi tide agnoscitur sit appa
rea. ergo ei trinitas ad articulos fi
dei pertinet ergo etc. Et ad. dicit si
dei no intrinsice. si mide trinitas
propine intra esset ergo etc. Ad. dd.
q. trinitas ipsa dnpl. agnoscit uno mo
quitu ad ppa quia distinguitur pe
sonis. agnitio de trinitas personarum ag
nosciatur modus a. in pecilia q. pson
ppaunur sic pd pri. et e. si pralia trin
tas pfte agnosci no pt. q. e trinitate
remota p nullam rem remanet mdi
mus. si trinitate pson ponit sup
ponit in
attributum ipsi aliq. sillendiem ad ppa
ipsa appaurit pson. cui q. pson appa
ra naturali. gtie agnitione agnosci pos
sit ppa. vel ipsa. nec q. aliquid de e q. alia agnit
te no pot aliqna atio pgdi ad q. se omis
mistu erte de. no possit sic ars fabrul
no pt edificare q. ab ipse edificu no sit
extendit fabulia. mistu pma a. pri
ipia de mtone. int ar. oiu die. in de
aia sit in nobis qi mistu intellec agentis
et sic in nobis mger id ill. vii adunitus
agentis in nobis mger id ill. vii adunitus
ogtis id nisi natura pt pmige ad
q. se pma pnci pia no extend pmou a
pmaqou agnitcom alenlibi ortu int
pi p pmu. n. post. cyte sibi a. no pt
pnciri ad ppa ipsa sit cyrefectibi de neit
adait. q. oe illud q. mdimo tonu calum
ul pt ceiu pmu cu de pceiu sua sic
ad tere ppa. si pot sit reduces ab pcur
ad ctiu. et. q. ad nuce referit nq vii
ill tte mpa pt dna deuenire no pos
sum. Ad pmu q. dd q. ergo qa glo
sunt f appita pson no f ppa pu
Ad. f. dd q. pon intellectua ce pma pce
sus ill tone assiaur no. pt. tu. qt
hanc pon intellectua ce pon gilarua
tu. n. mdo. sit de intellio. intelligere
ellen no sil. ii aqat pone. q. de intelli
do dd gignit ale distinctu. Ad. ni
dd. q. ois multitudo supponit aliq. vni
tatem. eqm nomen. ois multitudo sup
ponit aliq. vnitate. ecqnomen. ois
multitudo supponit aliq. vnitatem
eqm nomen. ois vnitatem. ut ei ois
eqm nomen gno. pnuyum gtionem
eqm nomen in mo co. seqdo illem non

cie. n. eqm nomen no sit pse cate spei
Et pl illo vsi mtoti spem calitate
hit cte. vo vnum nomen. vdu sit cte spei pse
ei vnum nomen hit calitate respectu tonus
spei alias ad ce ei sui ipsius q. ce no pt
no id no sequitur. Ad. m. dd q. glo il
la mdit de secto ipsum qm ex ei pdi
crit. mu in eio. no in clud sicte gen
lui. Ad. v. dd q. ti supposita pu dicte
ce posuit ponere equitatem mdimus p
q. eius ipsitate sic sapiente equalem
ce dius. vel dd q. in equalitate duo asidi
tur. si equitatis ei equalitatis supposi
tu ei equitatis et unitas alias vo pponi
ad inte. vii h. no ex pte istu equalitas
equalitate pierdit sic vnitas in. m. si
supponit equitas sic vnitas nom. no pnip
ponit ad suppositum me equitatis ali opter
aii ocin vnitatem dualitatem pcede. q.
in dualitate primo inuenitur equalitas
inte vnitate ipsa dualitatem e in equi
tas. Ad. vi. dd q. ibum lecti e intellid
de ill q. no intr inse p fanu positum.
si vnu indiget altius ad numero. vii
iocidatis si p fiatur sibi sio. si pe de in
se int plenum sem iocidatis. vii ad ei
iocidatie plenam no. si potie ostrari.
Ad. vii. dd q. ymis mentis in nesan
tur aliq. filia p ipsa. quitu ad ppa. fili q.
ill. filitudinis no pt ostendi ita ce indi
mus. q. ea q. mentis in nesantur de
tmetu mentis sii distinte in necitatur.
Ad. viii. dd. q. ay si ill. potie tnanu
mu in mdo. si sit ostde p fiom tnanu
mu. et si q. aliqm mlicuftatis ordinu
bi mum tnanu ob fnadit. Ad. ix. dd q.
iba illa. pion melius quitu ad ppa na
tu pio. no quitu ad ppa. Ad. x. dd q. pie
tone si in mlq. ostbet cum die sq. dit
et distinctum pu. pson. si solu sq. e
ecitie di. Q. d. xi. de miracu vtru ho
Questio e de magr posit docere et dia
stro q. quintu ho posit magr
docere et dia. magr. vel sol. deus nisi q. so
lus deus docetur et magr dia. debeat
gr. xrm. mo magr vel p. pdit no
tice nomen mia si quo glo. medium
honorem hoi. cribnoni q. q. dei est
nob usurpetis q. magr. q. vel do
ce solus dei ce nisi. Ad. ii. no dicit no
nisi p aliq. signa. q. si. et. ipis aliqua
dicit uttoatur ut pat. et. si quo qt
tt. si. quid. lat. a. ois. si. si. nisi